

WELCOME
TO MY
WORLD,
'TEE'

ART DESCRIPTION (EN) (TH)
SPECTROSYNTHESIS II

Exposure of Tolerance: LGBTQ in Southeast Asia

ARIN
RUNGJANG

Arin Rungjang

Welcome To My World, 'Tee', 2019

Dimensions variable, Video Installation

PART 1

My father was a victim of a hate crime. He was beaten by German racists in 1977 and died several months later. My mother became a single parent and raised two children on her own. I was two and a half years old when my father passed away. Since only my mother took care of me and my sister, I grew up in poor circumstances. My parents had planned to buy a house, and that's why my father decided to go work for a German company. He had to leave her in order get a better salary. My mom said that during the time my dad worked in Germany, they were fine, and they lived a pretty luxurious life. I could see what he left to us. We had an 8 mm. film projector and a slide projector. My mom used them to show the films and slides my father had shot when he was in Europe. He also left some whiskey bottles and souvenirs from Europe, such as a small paperweight Pieta, a plate with a Caravaggio painting printed on it, etc.

Then after my dad passed away, my mom had to stay at my grandmother's house. It was in a ghetto, so in childhood I lived among the poor. After my dad passed away, my mom left me during the daytime with Jae Hiang, our neighbor, a woman who was a retired bar hostess. She would come to our house to take care of me. Sometimes her daughter, a transgender woman, would come to visit her at our house. I remember her daughter was so beautiful. Jae Hiang called her "E-Tee."

(E, is a Thai slang title used before the proper name of a woman. And Tee, is Thai slang for an ethnic Chinese boy.) She won a transgender beauty competition at a carnival held during annual Loi Krathong celebrations. At the carnival, she sat on pickup truck, which was entirely covered with flowers. It looked like a huge bouquet, only at truck size, moving slowly down the street. She sat on a chair shaped like a flower blossom. Mom took me to see the carnival. The pickup drove around our neighborhood that day. She was beautiful, indeed. Looking at her, I wished I could be her.

Every time Tee came to visit at our house, my heart would beat hard. I remember wishing to be beautiful like her. Every morning my mom would sit in front of her makeup table. I would lay on the floor looking at her while she put makeup on her face, little by little. It was such a beautiful moment. The smell of her makeup was so nice. She would turn on a radio program called *Welcome to My World*. Every time the program started, the DJ would play the song *Welcome to My World*. Whenever this song played as my mom put makeup on her face, it was a magic moment indeed.

PART 2

Welcome to my world
Won't you come on in?
Miracles, I guess
Still, happen now and then
Step into my heart
Leave your cares behind
Welcome to my world
Built with you in mind
Knock and the door will open
Seek and you will find
Ask and you'll be given
The key to this world of mine
I'll be waiting here
With my arms unfurled
Waiting just for you
Welcome to my world
Waiting just for you
Welcome to my world

PART 3

Na Poo, a handsome young man who was our neighbor, always cuddled me. I was a cute little boy, and he liked me I guess. He would kiss me on my cheek, kiss me on my lips and hug me gently. Sometimes he would touch my penis. I still remember how that feeling was so good when he touched me. I really loved it when he touched me. I remember I wanted to be a woman, and I liked men. I was really confused, as my body was a boy's body. I remember that it was the first time I learned to keep "the secret." I was around four when my mom sent me to elementary school. That's when Jae Hiang stopped coming to our house. Later Jae Hiang came back to work with us again, for financial reasons, when I was six or seven. One day I wrote a suicide letter. It's a vague memory, but I guess it was because of one very sad thing that happened to Jae Hiang's daughter. Tee was gone. She had died. Because Jae Hiang didn't come to our house every day until after the hour I went to school, I didn't get to see her daughter very often. Only when I walked past Tee's shop, a small restaurant set up with a table and several plates filled with different kinds of curry soup. She sold *khao lad kaeng*, a quick plate with steamed rice topped with your choice of curry soup. Tee and her husband took care of this small restaurant together. I remember that even with no makeup, she was still very pretty. And her husband, only wearing a sarong, with his chest bare, would sit beside her with

a cigarette in his hand. On that day, my family talked about the death of Jae Hiang's daughter. My aunty, my mom, my mom's cousin, my grandma — they all sat and chatted about how she had passed away. I heard them say she had committed suicide. At that time, I already knew exactly what "dead" meant, from my father's death, and I knew "committed suicide" from books, movies, TV dramas. But I had never known about it happening to anyone I knew in my real life. I was shocked and terrified. After her daughter passed away, Jae Hiang came to work at our house again. She helped wash our clothes. One day, she found a suicide letter in the pocket of my shorts. She gave it to my mom. I had written that letter but couldn't remember where I had left it. When I got back from school that day, my mom came back home late. When she saw me, she pulled me into her arms and started to cry. I still remember my mom saying, "I would die if you die." It became a promise. I didn't want to actually commit suicide. I just wanted to do what Tee had done to herself. I wanted to change myself to be like her. It was a secret I would never let my mom know. I walked like a girl, but I was chubby and my skin was sunburned and tan, so I looked pretty ugly to others. Every time when I walked down the street to middle school, a group of boys would shout at me, telling me how ugly I was and throwing things at me. That was a tiny part of my memory of Jae Hiang's daughter who committed suicide, for her emancipation and liberation. It was sad, but at least there were some beautiful parts in it. That was a tiny part of my memory of how I endured

my confusion living my life in this binary world. The world that has left me in oppression. I believe we as LGBTQ people all share more or less the same experience, in having a sexual or gender identity different from the norm. I was the lucky one. One of my trans friends was beaten up by a man she hooked up with who was apparently homophobic. She didn't tell him she was a man, instead letting him think she was a real woman. So when he found out she had a penis, he beat her badly. A trans woman who I met in Berlin got smacked on her face by strangers in the street. Identifying as a different gender is not a casual thing. It's terribly serious. Can you imagine how a person suffers, how much pain he or she must feel in order to endure changing sex? A man who was interested in the male body but identifies psychologically as a woman? When my mom found out I was gay, she wanted me to see a psychiatrist. She went to a Buddhist temple for her own therapy. But being gay or transgender is not simply playing a role, as if tomorrow you can change to something else. Our sexual or gender identity is not as predetermined by nature, but we choose it. And then that's who we are from that time on. This choice is a very radical choice, which defines who we are and defines our personality. Being transgender also differs according to economic class. Those who are born in poor and developing countries have it the worst. The capitalist claim is this idea of sexual fluidity, that we can be whatever we want. But in binary politics, there is man and woman, and we are the "other."

PART 4

Transgender people experience their identity as different from their biological gender at birth. Being homosexual means you experience your sexual identity as different from others. It is something extremely harsh, traumatic. LGBTQ people don't have a free choice in this simple way, as if they could simply play with their identity. This means LGBTQ people suffer a great deal. For transgender people, it's such painful suffering that they undergo an operation. I recently got to know this transgender woman in Berlin. He was a gay man when he married a man who didn't want him to have female physical appearance. After her husband passed away, she started hormone therapy and had her breasts surgically enlarged. She then met another man who wanted her to get rid of her breasts. Now she is going to have surgery again. I talked to her, and she told me she will do it because she loves him so much and he loves her so much as well. I met another trans woman, from Malaysia, who was staying at a women's shelter in Berlin. Her name is Layla. She got to know a transwoman on a trans group on Facebook, who later became her trans "mother." This woman asked Layla to come to Germany and apply for asylum. Layla dreamed about a better life in Germany, where she expected to get further education and a good job. She spent her savings and sold some of her belongings, then bought a plane ticket in April 2018. She applied for asylum immediately after arriving in Berlin, without help from a lawyer. For a few days, she stayed at the hangar

at the Tempelhof Airport, then already decommissioned and being used to house refugees. She was moved to an LGBTQ camp until August. There, she was fondled and assaulted by many Arab guys. I also met Jae Korn, a 39-year old transgender woman who is a sex worker working in Switzerland. These are some stories from people I've met, and there are other people I've not mentioned here.

PART 5 NIKORN TAVEESAP INTERVIEW

Nikorn Taveesap was the name given to me when I was born in Chumpae, Khon Kaen. I changed my name in 9th grade to Chamadol Taveesap because one of the school's janitors was named Nikorn Taveesap, yes, exactly like mine. Being a katoey (feminine male homosexual or transvestite), I was bullied so hard (laugh) so I decided to change my name. I am from a poor family in the Northeast and my parents split up when I was five. I had 4 siblings— all boys. I'm the third one, so I have two older brothers and one younger. My parents were fighting for as long as I could remember, and every time they fought, they would send me off to live with my mom's sister and grandmother. I think it was during that time around when I was 3-4 years old was the beginning of my becoming gay.

At first I didn't realize it. I lived with my grandmother and aunt, and my neighbor was also female. My two older brothers who were 5-6 years older than me, always played rough and I never liked it. Instead, I was this dark sickly little kid who knitted, cooked, and cleaned with his grandmother. I think the feminine part of me was nurtured then. I realized that I was a katoey when I started school. People at school called me "homo." I was like, "Wait, I'm not a boy." Boys liked football but I didn't. I liked girl games like pretend grocery shopping, hide and seek, and jump rope. I knew which games were for boys and which were for girls. I understood the concept of boys and girls. "Wait, What am I? But I like girl games." I think it was then that I became gay. I heard

people call an older boy a homosexual but I didn't think I was one. Until one day when people started called me that, I realized, "Wait, am I really a katoey?"

Everyone knows how it feels to be called names— Sometimes it hurts. "Don't come to my place— My family does not welcome katoeys." I started to recognize those small wishes in me, like wanting a barbie, wanting a doll with long hair and wanting to wear a skirt. I think it was then. I realized I I was getting what I wanted, to play what I wanted, or to wear what I wanted. "Wait, why could girls wear skirts to school and I couldn't? Why did I have to wear a boy scout uniform? Why didn't I get to wear a skirt?" I think then I started to realize that I was a katoey.

My mother was a seamstress, right? so there were plenty of fabrics around. I would use her remant pieces as a jacket or a headscarf— something I must have seen on television. Mom never told me off. I don't think she expressed her approval but neither did she show her disapproval. When I turned into a lovestruck teenager, she just told me, "Don't buy him flowers. He wouldn't like you— you are a katoey. Don't be fooled."

My puppy love crushes were with boys in the same school grade. I knew I loved the guy, but he must have been very polite because he always smiled to me, without yelling "homo," like the senior jerks would. I would buy my crush flowers on Valentine's Day and give him heart stickers— like we all did. That was it really. I knew he didn't love

me back but I was young. I was this dark-skinned boy with a huge head and a short haircut. In my teenage years, I had a lot of acne. I know that I wasn't pretty and that I was a kathoey. At first, I felt sorry for myself in secondary school and high school. My love was never successful in Thailand, or in school— I was a katoey. In Thailand there was no true love for the queer, especially for the underaged short-haired ones. Whether you were a gay guy or a kathoey, there is no chance of true love for you. Most of the time Thai men we liked would either talked to us out of politeness, insult us— “homo”, or they would try to get something from us knowing we would be willing to pay.

Looking back, I think I really, really wanted love. Everyone feels lonely. Every teen wants a girlfriend or boyfriend. In my case, it was always a one-sided love affair based on assumptions. If he talked to me nicely, or accepted my flowers, I assumed we were basically boyfriends and he must have liked me, too. Looking back, I now think, “Why? Why did I do all those things? How could I have been that stupid?” I, like all katoeys do at some point in life, lived in an imaginary world where men loved me back, based just on the fact that he accepted my presents. If a guy agreed to go to dinner with me, I assumed he agreed to be my boyfriend, when really all he wanted was just a free meal. When a guy had a drink with us, we katoeys assumed he wanted to flirt with us when really he just wanted a free drink.

Back then when it wasn't as open as now, there was no honest dinner or drink, they were just squeezing us dry. That was the truth, especially for katoeys.

Then I had sex for the first time. One of my many female friends in the neighborhood, who was a few years older than me, would have me tag along with her. She was one of the wild teenagers who snuck out of the house to see guys. She would tell her mom that she and I were going to a study group together. She would then leave me at her house with her brother to go hang out with her policeman's-son boyfriend. Back then I was so innocent— I didn't know what sex was. We watched porn. I was like, “Wait, what is this?” I didn't understand what people were doing in those porn movies. Her brother was lying in bed watching porn. Then he started touching himself. I was like, “Wait, what is this?”

It seemed he wanted me to see what he was doing. He was sitting up in bed while I was sitting on the floor. I was young, right, so I started to get nervous thinking, “Wait, wait, What?” Then he pulled me up to him in bed and pushed my head to his genital. I innocently went along, tears and all. I just went along. That happened quite a few times.

He was nice enough, but I didn't know what sex was. My head was pushed so his penis was inside my throat. I felt nauseous and tears came down my face. The thing was I didn't dare telling other people about it because I was so young, only around 15-

16, and at that point my friends weren't talking about sex yet. This incident went down in my memory of being sexually assaulted when I was a novice monk during third grade summer vacation. There were a bunch of us and we all would bathe in a pool together. We sat on the stairs where the water was up to the neck and only the heads would be visible. An older novice monk came to sit next to me and took my hand to his thing under water. Then he pulled me close until his genital was at my anus, but it didn't go inside. I was clueless. When I got older to around 14 or 15 and knew more about sex, I thought, "Wait, was I raped?"

When I was nine— that's really young— I was clueless. I didn't know what was what. Thinking about it now, I realize, "He treated me horribly. You didn't treat me nicely. You harassed me." I didn't understand and didn't dare telling other people about it.

It felt hopeless for me to ever experience love. It was always one-sided. I was a katoey— wasn't pretty— wasn't rich. Some of the older katoeys had boyfriends. Well, they had men who they could eat with, drink with and have sex with, or some were involved with someone else's boyfriends who would come to the katoeys for money or free meals. Well, I had nothing to offer.

After my high school graduation, I went to a teachers' college and stayed in a mixed-gender dormitory. I met the son of the

dormitory owner. His room was close to mine. There wasn't much to do around the teachers' college— there was no discotheques and it was far from the city— so we had a lot of sex. I loved him, like a katoey would, and assumed he was mine because we had sex. He came to see me often and I went to see him often, so I started to feel possessive. I bought him things and did his laundry. I thought then that he loved me because he called me over a lot and I went to see him a lot. We also did other things together like riding around on a motorcycle. When we were in the second or third year, he met new people and decided to have a girlfriend. I was hurt.

Yes, I felt he was mine. I think he was a gentle and polite person so he didn't say otherwise. Perhaps he thought I was a friend and he was lonely, but I thought it meant something more. Maybe his feelings were at 2 but mine were at 5. He might have thought me as a friend. I just happened to be nice to him when he didn't have anyone. But I wouldn't let go. "You come back and be mine!" Something like that. I called the girlfriend to yell at her a few times. I cried a lot during my first and second year of college.

Then there was a family issue. My mother was arrested so I had to start supporting myself. Back then when I was in grade 11-12, amphetamines were widespread, and at the end of my alley were little huts known as the slum. It was sort of like Klong Toey where amphetamines were available. I lived

at the top part of the alley with that area at the end. When amphetamines came, my mom started selling. It was painful for me. She never listened to me. I understand that she was lonely, because her husband left her. She was not the type who listened. She got arrested. She got arrested when I had just started my first year of college. The incident shook the ground beneath my feet. No one was paying for my tuition so I applied for a student loan which gave me 1,000 baht a month. During school breaks, I worked at a barbecue restaurant washing the dishes and cutting the meat— things like that. I worked hard to pay for the tuition myself. Then I started my first year in college and had that one-sided relationship. He left me before the second year started and my heart was broken. I didn't have any money or family. Mom wasn't at home. She wasn't there. There was no water or electricity at the house. During the school break, I had to find a job with free accommodation. The last school break of the first year, right before the second, was the hardest time of my life. I didn't have money so I had to leave the dormitory, where I could be close to my lover, since the place belonged to his father. I couldn't afford to pay so I had to move away from him. The distance between me and someone I loved— or someone I thought loved me back— helped me forget, I think. I moved out of that dorm into a male dormitory out of necessity, but it turned out to be a blessing. Hardships and blessings usually come hand-in-hand. The distance helped me forget him.

I did visit my mom in prison though I never had much of a relationship with her for as long as I can remember. She had me stay with grandma and she was quite bad-tempered and a little aggressive. She was loud and not exactly reasonable. Looking back, I understand that she was stressed, lonely, and sad, being dumped by her husband, especially during that time. It wasn't like now— him leaving was the talk of the town. In a way, I understand her— she had 4 kids and no husband. Having to make enough money to support all the kids must have been stressful. At the same time, I didn't want to be near her. Every time I say, "Mom," wanting to ask something, she would shout back, "Don't ask me"— shouting and screaming. That was why I preferred staying with her sister. I was aware of the fact that she sold amphetamines. Yes, I warned her but she wouldn't listen. She was always the stubborn type, the know-it-all type. She was stubborn and liked to say, "It's all my money. Every grain of rice and every drop of water— I'm feeding you," or things like, "Don't you dare talk to me like that. Don't you teach me. Can you manage to support me?" Those were the things she would say. I could only do so much. I think I was lucky, if you look at it from the right perspective. I was in that kind of environment but I was surrounded by good friends whose parents were teachers and who liked studying. I didn't have friends who did drugs even though my mom sold amphetamines. I'm thankful for the poverty. I'm thankful for the group of friends who liked going to school. They were the kind of

friends I had. I saw them wanting to go to tutoring schools. I remember waiting while they were in a tutoring session. A teacher asked why I didn't join them. I told her I didn't have the money and the teacher let me enroll for free. I was average in my studies. I wasn't that smart but I liked studying. I was upset with my seamstress mother who didn't have money for me. I had to wear old-looking uniforms to school while my friends were wearing brand-new ones from Samor brand. If it was the beginning of a new semester, my mom would be upset, not having enough to pay for my textbooks.

Poverty is a horrible thing. Ah! I wanted to buy the whitening facial cream— Pond's Whitening. I wanted to buy an anti-acne cream. I wanted to go to Mor Muanchon facial clinic— stuff like that. Back then my friends would go. Oh, 1,000-1,500 baht a month, and the pimples were gone. Ah, I wanted that. I wanted to buy birth control pills so I wouldn't have acne and stuff. I wanted wear Dr. Scholl shoes and Gap t-shirts. "Why don't get to wear them? Why is my life like this?" Then I started working. When I was in high school, Mom started working at a seamstress shop. The owner also owned a laundromat, so I went there to help— to hang out with Mom and to help ironing. The owner later opened up a barbecue restaurant, and that was when I started working. I worked on Fridays to Saturdays— sometimes Sundays. The owner lived in Chumpae and the barbecue place was at Nhong Bualumphu which was a new province at the time. I went along

to wash dishes and wait tables. I made 50 baht a day.

When Mom was arrested, the water and power got cut off at our Chumpae house and the place became abandoned. I begged for free accommodation. Life was really hard then. I begged to stay at the barbecue place. I got paid 50 baht a day doing every task there was. I would wake up to wash the grill pans. I would use my feet to hold the pans and hose them down. Then I would use a steel brush to scrub them. Then I would cut the meat and make the sauces. In the evenings, the owner would come arrange tables. I was to bring the blackened pans to tables and serve food, with my sexy kathoey butt. That was 50 baht a day. Remember back in the days where street restaurants would have a small cardboard room to store charcoals? — that room was my bedroom. I felt a little sorry for myself. Then my school friends found out that I worked— it wasn't normal to work. They knew I was a waiter and a dishwasher boy and they teased me for it. I didn't care. The daughter of the restaurant's owner would make condescending comments— sometimes.

It was a Friday or a Saturday, right? The owner's daughter who was a year older than me, came to the restaurant with her mom and boyfriend. The daughter drove them. Back then, whoever drove a car was considered cool. She drove for her mom, so her mom could come to open the restaurant. She must have felt, "I am somebody." I knew

she looked down on me but I didn't care— I just did my job. One time— I remember that the period TV series “Nang Tas” (Slave Girl) was extremely popular then— the couple were eating their barbecue meal— I think it was the final episode of the series— they were eating at their table and I was sitting up in something like a hammock. I was lying there. Now, the boyfriend, who knew me because we went to the same school, asked the owner's daughter why she didn't invite me to eat with them. The brat answered, “Why would I invite her? She is from a different class and can't be seated at the same table.” Then I just looked away and left. I didn't want to watch the series anymore. And tears came down my face.

I remember one time a family came to the restaurant. The parents asked what their child wanted. I was taking their orders and they were talking to their child, but I just turned around and went into the kitchen, thinking, “Why didn't I have that with my family?” and tears welled up. When I was poor and my mom was in prison, everyone insincere left me. They were afraid. Some friends from high school wouldn't talk to me. They must have thought that I hit rock bottom— that I didn't have any money. One of my relatives had a Somtum restaurant. I asked to wash dishes there during school breaks when I didn't have a place to stay. She said no and that the clients would be disgusted by a katoey. A lot of katoeys had HIVs— back in the 80s. That person was my blood-related aunt of mine. That was

why I worked at the barbecue place instead. Once I went to the aunt to ask for money. I remember this incident clearly. She had a small grocery store. She didn't have any kids. When I saw her at the storefront where her husband was, she said, “Why did you come? I have no money for you.” She pretended to shoo me away. Then she asked me to wash some dishes for her at the back of the store. While I was at the back, she was in the store packing charcoal into bags and selling them for 10 baht each. I was washing the dishes while hoping that I would get something like 50 or 100 baht. Then my aunt walked over and pulled money out of her bra— that was where old women kept their money. I saw 10-baht banknotes, you remember those? Those pale-colored banknotes were smeared with coal. She gave them to me and told me to hide them so her husband wouldn't see. She yelled at me. I saw the roll of 10-baht notes and I almost cried. That's not true— I actually wept. Then she walked over again with more money— maybe two or three hundred baht. She said, “Quiet.” I finished doing laundry and washing the dishes and walked out to the storefront. When I got there, my aunt said, “Grandpa,” that was what she called her husband, “Give him this. Let's give him 50 baht.” So dramatic, isn't it? When I got on the bus back to my college, I cried all the way back.

When we are down, true friends will reveal themselves. I look after the aunt now. She gave me money. She has no kids so I give her money for her expenses.

Life was difficult until I graduated. During my last two school years, I saw women in the neighborhood married to foreigners. I was like, “Wow, the men are so rich and handsome.” “Oh, foreigners liked dark-colored skin— that’s me.” Something like that. “I must be their type.” I would see on newspaper a katoey marrying a wealthy foreigner, or a foreigner marrying a katoey. I was like, that was possible. My boyfriend was going to be a foreigner. The thing was there was no gay guy marrying a ladyboy, or a Thai man marrying a katoey like there is now. Then I had an idea of wanting to go abroad. I was like, “Wow, that woman came back rich, buying black grapes,” which were rare back then. I joined a neighborhood version of Alcazar Cabaret. You see, the katoeys in the area would rent costumes to put on a singing show or a Mor Lum performance. When the foreigners’ wives visited their family, they would hire the katoeys to play at their parties, which were filled with music and food. “Wow, foreigners’ wives have a fabulous life.” I dreamed of becoming one myself. And foreigners would tell me I was beautiful and ask to take photos with me. I would get tips. “Ooh, I must find my way.”

When a foreigner gave me a compliment, I felt good about myself. And I thought foreigners would accept me for who I was. I might have a chance at marrying a foreigner. Something like that. A dark-skinned woman had a husband who hit her and eventually left her, just like my mom. Once she went abroad, oh, she married a handsome guy to marry who took a good care of her.

You know? “I must become like her.”

I had always dreamed of marrying a foreigner. Now when I was in the first semester of third year, we were to get practical training. I applied for internships in Phuket and Pattaya. The teacher asked, “Why do you want to go to those places? You have a hidden agenda, don’t you?” In the end, I got Pattaya because Phuket would have been too expensive. There was a senior who had gone for practical training before me so I asked to stay with him. During the day, I was an intern at an insurance company. At night, I worked in a beer bar, the kind that was popular in Pattaya those days.

I worked as a bar companion and I got to have sex a few times. I wasn’t popular because I was a ladyboy in a gay bar. Do you understand? Gays like the masculine type of homosexuals— the type that act all manly. I was the obviously feminine homosexual with a powdered face and short hair. No one chose me really. I was in Pattaya for almost two years. After my graduation, I went back there and stayed for another year. Then I got myself a foreign husband.

After the internship, I went back to complete the last semester before graduating. All my friends went straight to work. I only had my mind fixated on marrying a foreigner. My close friends, my best friends knew that I wanted to get out of Thailand. I hated Thailand— the heat and how I wasn’t considered pretty. Oh, posters of New York and cities in Germany really glorified

the countries as somewhere beautiful with opportunities and hope for me. When I graduated, I went to work at the same bar. I didn't really get any guys. The bar owner took a liking in me and gave me some extra work like accounting and cleaning. Next to the bar was an internet cafe where people can check their emails. They needed someone so they asked me to work there during the day, to collect money. Back then foreigners' wives came to these internet cafes to check emails and chat on skype with their men. I was to turn on their computers and clock the times. Some couldn't understand English so I helped them read and write. My English wasn't good. I just knew a little but you have to imagine how clueless these women were. They didn't even know how to check their email, or understand simple words like, "yes," "no," or "okay." So I helped them write their emails. The internet cafe was where I met him— not the bar. He was German, my first husband.

He was gay. Back then my hair was short. When I was an intern, I dressed as a short-haired male student. When I went back to the same job in Pattaya after graduating, my hair was still short and I wore jeans and a t-shirt. My first husband used to date a bar boy whom he brought over to Germany, who he bought a house and a car for, and also who dumped him after all that. He was heartbroken and came to hate all bar boys. He saw me at the internet cafe— "Ooh, this boy works all day." Not that I was hard-working or anything. The owner wouldn't let me leave. He asked me to dinner and I went

with him. Working at the internet cafe I knew the lives of foreigners' wives. Some of them were so lucky they got 3-4 men giving them allowances. The women would copy and paste the emails to their men. 4-5 men would be sending them money. I learned a lot about the Thai wives. Sometimes they would get tricked by the men and many times it was the other way around.

I wanted to go abroad and he was the very first one to take an interest in me, taking me to dinner and all. He traveled to Thailand a lot and every time he would visit me. We emailed, called, and skyped. One time he came and took me to Chiang Mai. I got to ride on the plane for the first time. Oh, I was ecstatic. That happened a few times— him coming to see me during his Thailand trips. We wrote and talked on the phone. Then he asked me to go to Germany for the first time. I just went for it. It wasn't a choice, believing I didn't have one. All I wanted was to get away from this life— anything but this life in Pattaya. I wanted to find someone and flee the country.

I took a trip to Germany for 3 months, waited 3 more months, then repeated with 2 more trips. The third time I came on a tourist visa again but later changed to a marriage visa— it was when you could still do that. Two years before I went they changed the law so same-sex marriage was legal. It was right before they disallowed switching from tourist visa to marriage visa. Afterwards, you would have to go back to Thailand and do some studying first.

The marriage life wasn't smooth. Well, I didn't love him— I just wanted to go abroad. He also had a package from the relationship before ours. He was the know-it-all type. I swear that I had no intention to deceive him in any way, but he must have had some really bad experiences. He told me that I couldn't ask him to sponsor a monk ordination, saying he knew Thais play cards during their monkhood. He said not to ask him money for a funeral for my parents or relatives, saying he knew that Thais play cards at funerals. Stuff like that— he knew it all from experience. The free magazines circulated in Pattaya didn't tell happy stories, and my husband just loved reading all the horrible things about Thais. He was also the kind of person who thought he was always right, the smartest, the best, that he knew everything. That made it impossible for me to love him. I liked gentle, polite guys. I think everyone does, right? He wasn't the polite type— talking rudely and calling me stupid, every single day. It was painful. When I first went to Germany, he sent me to a language school but wouldn't let me join any class where there was another Thai person. He forbade me from going to Thai Park. We lived together like this for 4-5 years, with my short hair. "You are stupid. Thais are stupid," he would be saying. If I dropped a keychain, he would call me stupid. I didn't understand why he needed to say stuff like that around your life partner. It was quite hurtful. He would tell me how stupid Thais were. During the Tsunami when a lot of Thais died, there was this news scoop

showing how they were cleaning up Patong Beach with coconut brooms, like Thais would. My husband would say, "Look! Thais still use coconut brooms like they did 100 years ago— how stupid Thai people are!" I told him, "Well, if we're so stupid, why did you go to Thailand? If you hate Thailand so much, why did you go there?" Do you understand how badly he would talk about Thais? Sometimes I would say, "Why don't you go stand in front of a university to find an educated German husband?"

I met him when he was almost 60, but he had a lot of money. He was rich and rich people were mentally sick. He was stingy. "Yes, I'm successful. No, you had no part in building up the life that I have today. I earned it all by myself." Germans were like that. He had me but I wasn't part of his family. We lived in a big house. I was comfortable but I wasn't happy.

He gave me 400 a month— which was very little, mind you. A room was rented more than 1,000 a month. I asked why he gave me so little when I had all the expenses and a mother to take care of. He would say, "She's not my mom. Your mom— not mine." I fought with the foreigner husband. And every time I called home, mom wanted money. I had nowhere to go.

On our wedding night, he had sex with his friend. We had a party for our wedding. He invited a friend and introduced him to me. When all the Thais and other guests left, I cleaned up. The house was 3 stories

high with an attic room. His friend was going to stay in the attic room. I was so tired from organizing the party all day long. I excused myself to bed. After being in bed for a while, I thought, "This is late. Where is my husband?" I heard footsteps upstairs and thought, "Oh, are they still partying?" so I went upstairs. I opened the door and saw them having sex. I swear. It was my wedding night. I was so upset. He could do anything he wanted but I had no right to do this. All he could do as a husband was being jealous and possessive— not letting me go anywhere. But he could do whatever he wanted. Every morning he would be in Romeo chatrooms and watching sex video chats. I was to bring him breakfast but we never ate together. I would put breakfast in front of him and he would call me stupid.

I was starting to reach my limit. When I first came, I went out for German classes but not anywhere else. After learning German and finishing class C of the language diploma, I started going to university to learn drawing, sketching, and anatomy. I also started learning how to cook at Volkhochsschule. I did everything. One day, I had a sketching class learning to draw bodies anatomically— nude. I wasn't ashamed to be naked or to draw people naked— whatever got me out of the house. I had no other reason to leave the house because he wouldn't let me have any friends. Classes were the only reasons I could get out. I learned cooking and many other things. My teacher told me to take the entrance exam so that was what I did and started university. When I decided to

become a woman, we were fighting about something I can't remember, I borrowed 1,000 from a friend for my breast implant. It was hard to make my husband understand. he didn't like the idea. I thought— to hell with it. I didn't care if we would have to break up.

In the end, we didn't break up. We stayed together, by that time it had been 7-8 years. I came back from Thailand I showed him my breasts— "I got a boob job."

I didn't say anything. The thing was we didn't have sex. He just wanted a companion. He didn't respect me as a girlfriend or wife. He was the type that didn't have any friends. He had a successful career but he didn't have a single friend. He was someone from a broken home, raised by a single mother with no resources, and he became successful as an engineer and a teacher. He had a countless number of houses for rent. He was a capable professional but he had no friends. He never got invitations to birthday parties, only to funerals.

Then I was going to break up with my husband. By the 17th or 18th year of marriage, we couldn't stand each other anymore so I broke up with him. That was also when my hair was getting long. I got a boob job and I grew my hair, alright? I got good feedbacks. When I looked like an underage kathoey, nobody was interested in me. Then I went to a gay sauna and no one showed any interest. Had I looked manly, some would

have approached me. The way I looked then was no-go. When I had boobs and long hair, men would flirt with me. I could be on a train and there would be men looking and staring. I became more confident. It was also because I finally became myself. That was how I wanted to dress. Sometimes I would just sit there so the men could look at me. That made me feel good. I kept doing that. I let my hair grow longer, dyed it, and put on make up. These little things made me happy. I starting seeing someone in the 14th or 15th year of marriage—we hadn't broken up then. I would be chatting with men and meeting up with them. Eventually I got to know my partner—the one I'm with now, the second one. I started to feel like I had a choice. I stayed over at my man's. We had sex. Then I would have fights with my then husband as much as I wanted. If he was going to kick me out, I had a place to sleep. As soon as I got my German passport, I got divorced.

Once I broke up with my husband, I worked as a prostitute. 80% of Thai women were either masseuses or prostitutes.

It started from going along with a friend who was around Thai Park. She had a massage parlor so I went along. I got some small jobs. Afterwards, I went by myself and, oh, this gave me money.

I was away a lot. Sometimes I was gone for a few weeks, or a month at a time. It wasn't normal but it was common. There were a lot of cases like mine. If the husband couldn't

cover the expenses, Thai women would take jobs at massage parlors. Sometimes the men knew, they just didn't say anything. It would only hurt themselves so they turned a blind eye to it. They didn't have money for us.

To be honest, I wasn't pretty as a kid. I didn't have a boyfriend and all that, right? When I married, my husband didn't really care for my body or anything. He didn't exactly treat me nicely, right? When I got into this job, sex was also a need for me. I never had a partner who I could exchange sex with on a regular basis. When I got into this job— well, I got money and sex. And it wasn't that I only had old clients. There were also handsome ones. I felt, oh, why are you giving me money? A nice-looking one like you is hiring me? I felt happy. And when I got the money and could take care of myself, I also got freedom, and confidence.

My family knew. They don't care, sister, as long as the money gets to my mom's bank account.

I am not working in Germany anymore. At first I worked in Germany. When I realized, oh, I had the German passport and could work in Switzerland. Others couldn't go— those with a Thai passport and a German visa—they couldn't enter Switzerland. I could go because they allowed Europeans to work in Switzerland for 3 months a year.

When I got to Switzerland, I wanted to try a new market, sister. I used to live in Berlin. This job let me travel. What job would give

you traveling, money, and sex? I went to Stuttgart, Cologne, and all these places. Oh, I never went to Switzerland. Let's go. So I went.

There were these houses for rent. They would sublet the rooms. It was kind of like a hotel except you could do prostitution there. There was something called S&M. The S&M type liked it rough. They dressed up in leather and did stuff like— they had their own 'menu'. The regular sex included hugging, kissing, and sixty-nine, stuff like this. But if you were to do it rough, I could pee on you. You could pee on me. Some stuff was really twisted. Some psycho would even eat poop— stuff like that. I couldn't do it. You would discuss it together first. What do you want? Do I do you, or do you do me? Do you want girlfriend sex, or do you want me to service you? I couldn't take the really weird ones.

I still had my 'snake' so I was considered a "transsexual." The guys with wigs were called transvestites. My ads would say "TS Korn." The women who had gone through the full surgery were "transgenders." Those were the categories. I was a TS with my 'snake.' There was a group that liked it. I think it was a fad for European men. Women just wouldn't do anymore. There were a lot of Thai women. Women were just normal. Some men were married to a woman for 5 or 10 years, and they were always the dominant one. They wanted to be the submissive for once. That's normal. I think sex is normal. Everyone is curious.

Then like I told you— they would see me and think, "She was once married. Her body and face were like a woman's but down below was like a man's. What's that like?" Do you understand how it was? "Oh, this is a woman but she still has a penis. What would it be like?" They would wonder.

What event made me feel the most vulnerable? I think it was painful with my mom. I was upset. She was someone who loved me or someone I should love, but the things she did to me— she wasn't gentle to me. She should have loved me, I think. If you ask whether I love her, I do, but I need to love her— she was my mother, because of that fact. But she should be nice to me, more gentle with me as a child. She shouldn't have said a lot of things to me. I wanted to be like a normal person, like you. I wish I missed her—called and asked what she wanted from here. I wanted to want to bring her nice things. I wanted all those things but sometimes I just resent her. If I didn't take care of her, no one would. My brother wouldn't. But I have to take care of her. But I want her to be my number 1, but she can't act like my number 1. That made me sorry the most. It's like I have no home. Here is another reason why I could stand my husband for so long. If I had to choose between going back to mom or staying with my first husband, I chose staying with my first husband— at least it was more peaceful than being with my mom.

She is softer now. It's her age, too. And back then she was the one taking care of me.

Now that I take care of her, she can't really fight back. I punished her many times. She would say, "Send me the money now. I have no money to gamble on cards," or she could be complaining about my younger sibling, and my older brother. I told her why she had to take care of them when they were 30 or 40 years old— they were grownups. Mom said, "They are my kids," so I asked, "Am I not your kid? Why are you asking me money for stuff like this?" There was a 2-3-year period during which I didn't talk to her at all. I just shut her out. We didn't talk. When I came back to Thailand, I didn't step inside the house.

If I could choose, I would do it all over again. I'm proud of myself now. I told you how TSs have "snakes," TGs are the post-surgery katoeys. TVs are the ones with wigs. If you were to offer me a free surgery at Yanhee Hospital, I think I would say no. I like how I am. I feel unique and proud. I know a lot of katoeys. We know we are not women. If we go through the surgery, then we would have to behave like women. Those who chose the surgery would be really upset if the men knew or if people could tell that they were katoeys, because they have gone through a lot. For me, I don't care if someone call me a katoey, or if a guy knows that how I am since the beginning. I'm unique— you can't just find me off the street. Some men told me that usually they wouldn't pay for a sex worker but they would pay for me because they were curious, or because they were into it— into women with male genitals.

I had something they couldn't find anywhere else. They had to come to people like me. I admit this was how I could still make money.

It's a fact that Thais sell sex. Let's say— out of 10 katoeys like me, with or without the surgery, including all TSs and TGs, all standing at Thai Park, how many you think are not selling sex? One. Right? Some would admit they are a sex worker and some wouldn't. I'm one of those who don't care. So what? I have money. I would post photos on Facebook without giving it a second thought. I don't care who talks. I would take a photo with my client in bed with the red light. We just did it. They would kill to be me. I even get paid for it. The prettiest katoeys like those Miss Alcazar winners would still have to shower their men with money. I, looking like I do, get paid to get laid with men. Take a look at our country's main income. Palm oil, rubber, and rice are our main exports, right? If you take a good look at money made from exporting women, it could be more than rice and palm oil. But Thailand is country of hypocrisy. The Philippines has their women working abroad— their main income is from maids and nannies. They consider these women sheroes. But Thailand wouldn't accept the fact that you are a country of sex. I'm not trying to be offensive. It really is a country of sex. You have more whores than any other country. Most Thai women who left the country— not everyone, and though they don't accept it, most of them— are illegal sex workers. Sex shops are illegal. Bars are illegal. There is no sex in

Thailand. There is no whore in this world. Thailand is, like I said, a country of hypocrisy. Pattaya is one district that governs itself in Thailand, not asking for any of the country's tax money. If we were to legalize all the whorehouses, bars, and massage parlors like Germany, who do you think would lose their benefits? The politicians and policemen make a living out of these businesses every month. People who own strip clubs, gar bars, and sex shows, need to pay them every month. How many bars are there? It is a tremendous amount of income. If it was legal, the police would lose their power. In Sweden and other countries where they ban prostitution, the reason isn't morality, it's money. Money from prostitution is from the black market and cannot be regulated. The countries wouldn't be able to collect taxes. Sweden enforces the strictest laws against prostitution, but actually they are only against black-market money.

As for social acceptance in Thailand— if I just hope for them to accept me like people do abroad, that is impossible. It has been ingrained in the heads of Thais, Thai men since the beginning of time that kathoeyes are clowns, like on the television, like in Hor Taew Taek comedy nonsense. We can only be clowns. From what I see in the last 10-20 years, things have become more open between men and women, men and men, gays and gays, or men and transgenders. It is a lot more open, but it's not all open. It is not like in the Europe, right? If I loved someone in Thailand, being a kathoey, I would have to give him everything, pay for

him, and take care of him. But if I loved a man from Germany or Switzerland, they would even forget that I was a katoey. They would treat me like a woman. Do you understand? It's different, I think. If we want to change people's mindset, you would have to start with the newborns, which is difficult, I think. It goes all the way to our politics.

I would like to have a different job, too, but I'm not ready for it now. I also think that I can still do this job. I want to save up some money, and when I have a chance at a different job with an income that will let me stay here, I will do it. It's about money. I've been married for a long time, what job can I do? Starting a new career is difficult. Now I can save up some money. I will be 50 soon. Like everyone who comes abroad, I want a house and other things. When I'm old, I can do what makes me happy. Stuff like that.

ส่วนที่ 1

พ่อของผมเป็นเหยื่อความเกลียดชัง พ่อโดนคนเยอรมันเหยียดผิวข้อมในปี 1977 ไม่กี่เดือนหลังจากนั้นพ่อก็ตาย แม่กลายเป็นแม่เลี้ยงเดี่ยวที่ต้องหาเลี้ยงลูกสองคน ตอนพ่อตาย ผมอายุสองขวบครึ่ง ด้วยความที่แม่หาเลี้ยงผมกับพี่สาวตัวคนเดียว เราจึงโตมาท่ามกลางความยากจน ก่อนนั้นพ่อกับแม่วางแผนกันไว้ว่าจะซื้อบ้าน พ่อเลยตัดสินใจไปทำงานกับบริษัทเยอรมัน และต้องไปทำงานไกลบ้าน เพื่อเงินเดือนที่มากกว่า แม่บอกว่าตอนที่พ่อทำงานกับบริษัทเยอรมัน ชีวิตของพ่อกับแม่สะดวกสบาย ก่อนไปทางทหุรธาด้วยซ้ำ เรามี โปรเจ็กเตอร์ฟิล์ม 8 มม. และเครื่องฉายสไลด์ ซึ่งแม่มักจะใช้ฉายฟิล์มและสไลด์ที่พ่อถ่ายไว้ตอนอยู่ยุโรป มีขวดวิสกี้เล็ก ๆ หลายขวด ของที่ระลึกจากยุโรปหลากหลายประเภท อย่างที่ทับกระดาษรูปประติมากรรมปิเอตา จานพิมพ์ลายจิตรกรรมของคาราวาจิโอ และอื่นๆ คือสิ่งของต่างๆ ที่เหลือในความทรงจำของผม

หลังจากพ่อตาย แม่ต้องกลับไปอยู่กับยายในชุมชนแออัด ชีวิตวัยเด็กของผมเลยห้อมล้อมด้วยความยากจน ตอนกลางวันแม่ต้องฝากผมไว้กับเจ้เฮียง เพื่อนบ้านอดีตสาวบาร์ เจ้เฮียงจะมาดูแลผมที่บ้าน บางครั้ง ลูกสาวเจ้ที่เป็นกะเทยก็จะมาหา ผมจำได้ว่าเธอสวยมาก เจ้เฮียงจะเรียกลูกว่าอิตี (อิตี เป็นคำไม่สุภาพเรียกนำหน้าชื่อผู้หญิง ส่วนดี เป็นคำเรียกเด็กชายเชื้อสายจีน) ตอนนั้นลูกเจ้เฮียงชนะประกวดนางนพมาศสาวประเภทสอง เธอได้นั่งรถขบวนแห่ลอยกระทงประดับประดาด้วยดอกไม้จันทน์คันดูเหมือนช่อดอกไม้ขนาดใหญ่เท่ารถกระบะเคลื่อนไปช้าๆ ตามถนน เธอนั่งอยู่บนบัลลังก์ดอกไม้ แม่พาผมไปดูขบวนแห่ลอยกระทง วันนั้นรถแห่ขบวนมาแถวบ้านเรา ผมมองเธอ ใจปรารถนาอยากเป็นเธอ เธอสวยจับจิดจับใจ

ทุกครั้งที่ลูกสาวเจ้เฮียงมาหาเจ้ที่บ้านเรา หัวใจผมจะเต้นแรง ตอนนั้นที่ผมจำได้ว่าอยากสวยแบบเธอ ทุกเช้า แม่จะนั่งหน้าโต๊ะเครื่องสำอาง ส่วนผมจะนั่งกองอยู่บนพื้นรอแม่แต่งหน้า ผมมองดูแม่แต่งหน้าที่ละนิดละนิด หวังขณะนั้นมันช่างงดงาม กลิ่นเครื่องสำอางหอมฟุ้ง แม่จะเปิดวิทยุชื่อรายการ "Welcome to My World" ทุกครั้งที่รายการเริ่ม ดีเจจะเปิดเพลง "Welcome to My World" ก่อนเริ่มรายการ เสียงเพลงดังคลอระหว่างแม่บรรจงแต่งหน้า มันคือช่วงเวลาที่เราพบกับต้องมนตร์

ส่วนที่ 2

ยินดีต้อนรับสู่โลกของฉัน

เชิญเข้ามาก่อนไหม

ฉันคิดว่าปาฏิหาริย์

ยังเกิดขึ้นเป็นครั้งคราว

ก้าวเข้ามาในใจฉัน

ทิ้งความกังวลไว้เบื้องหลัง

ยินดีต้อนรับสู่โลกของฉัน

โลกที่ฉันสร้างโดยนึกถึงเธอ

ขอเพียงเคาะ ประตูจะเปิดต้อนรับ

ขอเพียงมองหา เธอจะเห็น

ขอเพียงเอ่ยถาม เธอจะได้รับ

กุญแจสู่โลกของฉัน

ฉันจะรออยู่ที่นี้

พร้อมอ้อมแขนอ้ารับ

ฉันจะรอคอยเธอ

ยินดีต้อนรับสู่โลกของฉัน

โลกที่รอคอยเพียงเธอ

ยินดีต้อนรับสู่โลกของฉัน

ส่วนที่ 3

ตอนเด็กน้ำปู้ เพื่อนบ้านเรา ชายหนุ่มหน้าตาดีมักจะมา กอดจูบและหอมผมเป็นประจำ ผมคิดว่าที่เขาชอบมากอด มาหอมก็เพราะเขาชอบผมที่ผมเป็นเด็กผู้ชายดูน่ารัก หน้าตาน่ารัก ผมจำได้ถึงหมวดดอกๆ เวลาที่เขาหอมแก้ม จีบผมที่ปาก กอดผมไว้ในอกหนาๆ ของเขา บางครั้งเขาก็จับอวัยวะเพศผมเล่น ผมยังจำได้ว่าผมรู้สึกดีและตื่นเต้น ทุกครั้งที่เขาสัมผัสผม ผมจำได้ว่าความรู้สึกแบบนั้น ที่เริ่ม ทำให้ผมอยากเป็นผู้หญิง และทำให้ผมเริ่มชอบผู้ชาย แต่ ขณะเดียวกันผมก็สับสนมากเช่นกัน เพราะด้วยที่ร่างกาย ผมเป็นเด็กผู้ชาย

ผมจำได้นั้นเป็นครั้งแรกที่ผมรู้จักกับการรักษา “ความลับ” ผมอายุประมาณ 4 ขวบตอนที่แม่ส่งผมไปโรงเรียนอนุบาล ตอนนั้นเจ้เสียงหยุดมาที่บ้านเราแล้ว แต่ด้วยเหตุผลทางการเงิน เจ้เสียงกลับมาทำงานที่บ้านเราอีกครั้งตอนผม อายุ 6 หรือ 7 ขวบ วันหนึ่ง ผมเขียนจดหมายฆ่าตัวตาย ผม จำได้เลือกรางว่าทำไมผมถึงเขียนจดหมายนั้น ผมเดาว่า คงเป็นเพราะเรื่องสลดใจที่เกิดขึ้นกับลูกสาวของเจ้เสียง ลูกสาวเจ้เสียงฆ่าตัวตาย ผมไม่ได้เจอลูกสาวเจ้บ่อยนัก ช่วงที่เจ้เสียงไม่ได้มาบ้านเราอีกตั้งแต่ผมเข้าโรงเรียน จะเจอบ้างก็ตอนผมเดินผ่านร้านแผงลอยเล็กๆ มีแกงต่างๆ ใส่หม้อหลายใบตั้งอยู่บนโต๊ะเพียงหนึ่งตัว โต๊ะไม่มีลาย พิมพ์ดอกไม้บนแผ่นฟอเมก้าขาพับเหล็ก ร้านข้าวราด แกงเล็กๆ เป็นธุรกิจของเธอกับสามีทำด้วยกัน เธอยืน หลังโต๊ะตักข้าวแกงขายกับใบหน้าที่ไร้เครื่องสำอางแต่ก็ ยังสวยอยู่ มีสามีเธอที่ เปลือยท่อนบนนุ่งผ้าขาวม้า นั่งอยู่ บนเก้าอี้กลมข้างเธอ ในมือคิบบูหรี

วันนั้นที่บ้าน ป้า แม่ ลูกพี่ลูกน้อง และยายของผม นั่งจับวงคุยกันเรื่องลูกสาวเจ้เฮียงตาย คุยกันว่าเธอตายอย่างไร นั่นคือตอนที่ผมได้ยินว่าเธอฆ่าตัวตาย ตอนนั้นผมรู้แล้วว่าความตายคืออะไร จากตอนที่พ่อตาย ผมรู้จักการฆ่าตัวตายจากหนังสือ ภาพยนตร์ ละครโทรทัศน์ แต่ผมไม่เคยรู้จักใครในชีวิตจริงที่ฆ่าตัวตายมาก่อน ผมกลัวและตกใจ หลังจากลูกเจ้เฮียงตาย เจ้เฮียงก็กลับมาทำงานที่บ้านเราอีก โดยมาช่วยงานซักรีดที่บ้าน เจ้เฮียงพบจดหมายลาตายผมในกระเป๋ากางเกง แล้วเอาไปให้แม่ ผมจำไม่ได้ด้วยซ้ำว่าตัวเองเอาจดหมายไปวางไว้ที่ไหน เย็นวันต่อมาหลังผมกลับจากโรงเรียน วันนั้นแม่กลับบ้านดึก ผมยังไม่ได้เข้านอน แม่ดึงผมเข้าไปกอดแล้วร้องไห้ ผมยังจำคำของแม่ที่พูดกับผมได้ “ถ้าใหม่ตาย แม่คงตายตาม” คำพูดที่กลายเป็นคำสัญญา จริงแล้วผมคงไม่ได้อยากฆ่าตัวตาย ผมแค่อยากทำเหมือนลูกเจ้เฮียง

ตอนนั้นคือช่วงเวลาที่ผมอยากเปลี่ยนตัวเองเป็นเหมือนลูกเจ้เฮียง นั่นคือความลับของผมที่ไม่มีทางบอกให้แม่รู้ พอโตขึ้นมาหน่อย ประมาณ ม.ต้น ผมก็เริ่มตุ้ตตุ้ เดินเหมือนเด็กผู้หญิง แต่ด้วยตัวอ้วนและผิวดำกร้านแดด ผมเลยดูน่าเกลียดในสายตาคนอื่น หลายๆ ครั้งที่ผมเดินไปโรงเรียนจะมีกลุ่มเด็กผู้ชายตะโกนล้อเลียนว่าอัปลักษณ์และป่าของใส่

ความทรงจำเลี้ยวเล็กๆ ถึงลูกสาวเจ้เฮียง ผู้ฆ่าตัวตายเพื่อปลดปล่อยตัวเองเป็นอิสระ ถึงจะน่าเศร้า แต่ก็ยังมีความงดงามอยู่ในเรื่องนี้ เลี้ยวความทรงจำนี้ช่วยให้ผมทนผ่านความสับสนในการใช้ชีวิตในโลกที่แบ่งทุกอย่างเป็นสองขั้วโลกที่กตัญญูที่แตกต่าง ผมเชื่อว่าเราแต่ละคนต่างมีประสบการณ์เกี่ยวกับความแตกต่างทางอัตลักษณ์และทางเพศไม่มากนักน้อย ผมว่าผมเป็นคนหนึ่งที่โชคดี เพื่อนคนหนึ่งของผมโดนซ้อม เพราะผู้ชายที่คบด้วยเป็นพวกเหยียดเพศ แต่เพื่อนผมก็ไม่ได้บอกว่าเธอเคยเป็นผู้ชาย

และปล่อยให้ผู้ชายคนนั้นเข้าใจว่าเธอเป็นหญิงแท้ ตอนที่ผู้ชายคนนั้นรู้ว่าเธอมีอวัยวะเพศชาย เธอก็โดนซ้อมยับเยิน ผู้หญิงข้ามเพศที่ผมเจอที่เบอร์ลินถูกคนแปลกหน้าต่อยบนถนน ความแตกต่างทางเพศไม่ใช่เรื่องธรรมดาหรือเป็นบรรทัดฐานปกติของสังคม แต่เป็นเรื่องที่เราต้องใส่ใจและจริงจังเป็นอย่างยิ่ง ลองจินตนาการถึงความเจ็บปวดที่คนๆ หนึ่งต้องเจอในการผ่าตัดแปลงเพศ หรือ ผู้ชายที่ชอบผู้ชายด้วยกัน ผู้ชายที่ร่างเป็นชายแต่ใจเป็นหญิง เมื่อแม่รู้ว่าผมเป็นเกย์ แม่อยากให้ผมไปหาจิตแพทย์ แม่เข้าวัดเพื่อรักษาสภาพจิตใจตัวเอง สภาวะแบบนี้ไม่ใช่เรื่องล้อเล่น ไม่ใช่ว่าวันนี้ผมเป็นเกย์แล้วพรุ่งนี้จะเปลี่ยนเป็นอย่างอื่นได้ และไม่ใช่สิ่งที่ธรรมชาติกำหนดมา อัตลักษณ์ทางเพศของเราคือสิ่งที่เราเลือกเอง ตัวเลือกนี้เป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดตัวตนความเป็นเรา สำหรับคนที่เกิดในประเทศยากจนหรือประเทศกำลังพัฒนา ความแตกต่างทางเศรษฐกิจและชนชั้นยิ่งทำให้ประเด็นนี้ซับซ้อนยุ่งยากขึ้น คำกล่าวอ้างของเหล่านายทุนที่บอกว่าเรามีความสิ้นไหลทางเพศและเราสามารถเป็นอะไรก็ได้ที่อยากเป็น แต่นั่นล้วนขึ้นกับปัจจัยทางเศรษฐกิจและเงินทุน มันยิ่งย่ำว่าในระบบการเมืองในสังคมทุนนิยมที่แบ่งทุกอย่างออกเป็นสองขั้ว ย่อมมีเพียงผู้ชาย ผู้หญิง แต่ไม่มีพวกแปลกแยก ซึ่งถูกวางสถานะไว้ไม่ต่างจากวัตถุ

ส่วนที่ 4

ตัวตนทางเพศไม่ใช่สิ่งที่ธรรมชาติกำหนดมา เพศวิถีคือ ประสพการณ์ส่วนตัวที่คุณมีต่อตัวตนทางเพศของคุณ มันคือบาดแผลของคุณ เราจึงไม่อาจเลือกตัวตนทางเพศของเราได้โดยง่าย ด้วยเหตุนี้ ชาวเพศทางเลือก จึงต้องเผชิญ ความทุกข์อย่างหนักหน่วง สำหรับพวกเขา ประสพการณ์ ชีวิตคือสิ่งที่กำหนดตัวตนทางเพศ หากใช้ธรรมชาติเป็น เครื่องกำหนด ประสพการณ์ของพวกเขาย่อมเต็มไปด้วย ความเจ็บปวด แม้กระทั่งผลักดันให้พวกเขาบางคนต้อง เข้าสู่วาระการผ่าตัดแปลงเพศ ไม่นานนี้ ผมได้รู้จัก ผู้หญิงข้ามเพศคนหนึ่งชื่อเบอร์ลิน เธอเคยเป็นผู้ชายเกย์ และแต่งงานกับผู้ชายอีกคนซึ่งไม่ยอมให้เธอมีสิทธิทาง กายเป็นหญิง หลังสามีตาย เธอเริ่มกินฮอร์โมน และผ่าตัด เสริมหน้าอก จากนั้นเธอก็พบผู้ชายอีกคน เขาอยากให้เธอ ผ่าเอาหน้าอกที่เป็นหญิงนั้นออก และเธอก็กำลังจะเข้า ผ่าตัดอีกครั้ง เธอบอกผมว่าเธอยอมโดยไม่นึกถึงผลร้ายที่ อาจเกิดจากการผ่าตัด เธอทำเพราะเธอรักเขามาก และเขา ก็รักเธอมากเช่นกัน ผมได้เจอผู้หญิงข้ามเพศอีกคนที่ สถานคุ้มครองสตรีที่เบอร์ลิน เธอชื่อเลย์ลา เลย์ลาได้รู้จัก กับหญิงข้ามเพศคนหนึ่งทางกลุ่มคนข้ามเพศในเฟซบุ๊ก จนกลายมาเป็นแม่ทูนหัวข้ามเพศของเลย์ลา หญิงข้ามเพศ คนนั้นชักชวนให้เธอมาเยอรมนีและขอสถานะผู้ลี้ภัยที่นั่น เธอฝันถึงชีวิตที่ดีกว่า ถึงการศึกษาในระดับอุดมศึกษา และ งานดีๆ ในเยอรมนี เธอใช้เงินเก็บและขายสมบัติที่มีติดตัว เพื่อซื้อตั๋วเครื่องบินมาเยอรมนี เมื่อเดือนเมษายน 2018 เลย์ลายื่นเรื่องขอสถานะผู้ลี้ภัยทันทีที่มาถึงเบอร์ลินโดย ไม่มีนักกฎหมายช่วยเหลือ ช่วงสองสามวันแรก เธออาศัย โรงเก็บเครื่องบินที่เทมเพิลฮอฟเป็นที่นอน แล้วจึงถูกย้าย ไปที่ค่าย LGBT จนถึงเดือนสิงหาคม ที่ค่ายนั้น เธอถูก ผู้ชายอาหรับหลายคนลวนลามและข่มขู่ ผมพบเจ็กรณ์ หญิงข้ามเพศอายุ 40 กว่าปี ซึ่งขายบริการทางเพศอยู่ที่ สวิตเซอร์แลนด์ นอกจากนี้ยังมีเรื่องราวของคนเพศทาง เลือกอีกหลายคนที่ผมได้พบ แต่ไม่ได้กล่าวถึง ณ ที่นี้

ส่วนที่ 5

บทสัมภาษณ์ นิกร ทวีทรัพย์

ชื่อจริงตอนเกิดชื่อนิกร ทวีทรัพย์นะคะ เกิดที่อำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น แล้วก็มีการเปลี่ยนชื่ออีกทีตอน ม.3 เป็น ฉมาตล ทวีทรัพย์ เผลอว่าตอนนั้นมีภารโรงเข้ามาใน โรงเรียนชื่อเดียวกัน นามสกุลเดียวกัน นิกร ทวีทรัพย์ แล้ว เราเป็นกระเทย เราก็ก๊วยโดนโจมตีอย่างรุนแรง (หัวเราะ) ก๊วยเป็นเหตุผลให้เปลี่ยนชื่อ แล้วก็เป็นคนอีสาน ครอบครัวยากจน แล้วพ่อแม่ก็แยกทางกันตอนห้าขวบ มีพี่น้องทั้งหมด 4 คน ผู้ชายหมด เราเป็นคนที่ 3 มีพี่สองคนแล้ว ก็เป็นพี่กร แล้วก็พี่น้องชายอีกคนนึงคะ แล้วช่วงที่พ่อแม่ทะเลาะกัน ตั้งแต่เราจำความได้เนอะ แล้วก็แม่ก็จะส่งเรา ไปอยู่กับน้ำที่เขาค้ายอยู่กับยาย พี่ว่าตอนนั้นแหละเราก็ก๊วยเริ่มเป็นกระเทย ช่วงอายุ 3-4 ขวบประมาณนี้คะ

ตอนแรกก็ยังไม่รู้เนาะ เราอยู่กับยาย เราอยู่กับน้ำมาตลอด ข้างบ้านก็เป็นผู้หญิง เพราะว่าพี่ชายสองคนเขาจะห่างกับเราประมาณ 5-6 ปี เขาจะชอบเล่นแรงๆ เราไม่ชอบ ตอนเด็กๆ เราก็ก๊วยตัวเล็กๆ ดำๆ ร่างกายไม่ค่อยแข็งแรง แม่ก็เอามาไว้กับยาย เขาก็จะเลี้ยงตามภาษาผู้หญิง สอนถัก โน้นถักนี้ทำกับข้าว ทำความสะอาด พี่คิดว่าตรงนั้นมันซึมซับ แล้วพอเรารู้ตัวจริงๆว่าเป็นกระเทยพี่ว่าตอนเข้าโรงเรียน ที่โรงเรียนเขาก็จะล้อกันอดีต พี่ก็เอ๊ะ ฉันไม่ใช่เด็กผู้ชายนิ เด็กผู้ชายก็จะเล่นฟุตบอล แต่ฉันไม่ชอบ ฉันชอบไปเล่นกับผู้หญิง เล่นขายของ เล่นชอนหา เล่นกระโดดยาง เราก็ก๊วยรู้ว่า ผู้ชาย ผู้หญิง เอ๊ะ ฉันเป็นอะไร แต่ฉันชอบเล่นกับผู้หญิง พี่คิดว่าตอนนั้นคะ ก็ได้ยินคนล้อเลียนกะเทยรุ่นพี่ แต่เราก็ก๊วยไม่คิดว่าเราเป็นไง จนพอมาถึงวันนึงเราโดนล้อบ้าง เราก็ก๊วยรู้ว่า เอ๊ะ ฉันเป็นกะเทยจริงเหอ

โดนล้อมันก็เหมือนเด็ก ๆ ปกติอะคะ มันก็เจ็บปวดบ้าง เช่น อยู่มาบ้านฉัน บ้านฉันไม่ต้อนรับกะเทย แล้วพอรู้ตัว มันก็เริ่มมีความฝันเล็กๆ ชอบเล่นตุ๊กตาบาร์บี้ ชอบเล่นตุ๊กตามีผมยาว ชอบใส่กระโปรง พี่คิดว่าตอนนั้นแหละ พอเราไม่ได้สิ่งที่เราต้องการ ไม่ได้เล่นอย่างนั้น หรือว่าไม่มี

เสื้อผ้าย่างนั้น เอ๊ะ ทำไมผู้หญิงเขาได้ใส่กระโปรงไปโรงเรียน แล้วเราใส่กางเกง ทำไมต้องใส่ชุดลูกเสือ แล้วทำไมฉันไม่ได้ใส่กระโปรง พี่คิดว่าตอนนั้นเราเริ่มจะรู้แล้วคือฉันคิดว่าฉันเป็นกะเทยจริงแหละ

แม่เป็นช่างตัดผ้าใช้ไหมคะ บางทีก็เอาเศษผ้าของแม่มาคลุม มาโชว์มามัดผมอย่างเงี้ย พี่คงเคยดูในวิดีโอ แม่เขาก็ไม่ว่านะคะ

พี่ว่าแม่เขาไม่ได้โชว์อาการว่าชอบนะ แต่เขาก็ไม่ได้โชว์อาการว่าไม่โอเค แล้วตอนที่พี่เป็นวัยรุ่นเริ่มมีความรัก แม่ก็แค่บอกว่า อย่าไปซื้อดอกไม้ให้เขาเนะ เขาไม่ชอบมึงหรือมึงเป็นกะเทย จะโดนหลอกเอา

เอาความรักที่แบบ Puppy Love แรกๆ ก็จะชอบรุ่นเดียวกัน เขาก็รู้ว่าเรารักเขา แต่เขาก็ยังเป็นคนสุภาพ เขาก็ยิ้มให้ แต่ไม่ถึงกับคำ อีตูด เหมือนพวกรุ่นพี่คนอื่นบางคนที่นิสัยไม่ค่อยดี แต่เราก็คิดไปของเราเอง วาเลนไทน์ก็ซื้อดอกไม้ให้เขา ก็เอารูปหัวใจไปแปะสมัยก่อนเนอะ ก็แค่นี้คะคือเรารู้ว่าเขาไม่รักเรา แต่เราเป็นเด็ก แต่ก่อนก็ตัวดำๆ หัวโตๆ แล้วก็ตัดผมสั้นรองทรง แล้วตอนช่วงวัยรุ่นก็จะลิวเยอะมาก เรารู้ว่าเราไม่สวย แล้วเราก็เป็นกะเทย ตอนแรกก็ช่วงนั้นเราจะรู้สึกน้อยใจ ช่วง ม.ต้น ม.ปลาย ความรักก็ไม่เคยประสบความสำเร็จหรือตอนที่อยู่เมืองไทยหรือว่าตอนเรียน ยังไงล่ะคะ กะเทยนะคะ ไม่มีรักแท้ในของเทียม สำหรับเมืองไทยสมัยก่อนนะคะ หัวโปกด้วยจะในลักษณะของจะเป็นเกย์หรือเป็นกะเทยก็ไม่รู้ พี่ว่าไม่มีอะคะ ส่วนมากผู้ชายไทยกะเทยมารักก็คุยด้วย เพราะเขาเป็นคนสุภาพ หรือถ้าไม่คุยด้วยก็ด่าเลย อีตูด หรือว่าคุยด้วยเพราะเขาต้องการอะไรจากเรา เพราะเขารู้ว่ากะเทยหุ้ม

ถ้ามองย้อนหลังไป พี่ว่าพี่นี่อยากมีความรักมากเลย ทุกคนมันก็มีความเหงา วัยรุ่นนะอยากมีแฟนกันทุกคน แต่คือเรา

จะคิดไปเองมากกว่า คือถ้าเขาคุยดีกับเรา รับดอกไม้เรา เราก็คิดว่าเขาเป็นแฟน เขาแอบชอบเรา แต่พอถ้ามองจากจุดนี้ มองย้อนไป โธ่ คิดไปเอง ทำไมเราทำไปได้ขนาดนั้นทำไมเราโง่ขนาดนั้น แต่ ณ เวลานั้น พี่ว่ากะเทยทุกคนสร้างภาพว่าผู้ชายรักตัวเองอะไรแบบเนี้ย บางทีเขาจับของด้วย ไปทานเนื้อกระทะด้วยเพราะเราเลี้ยงเขา เราก็คิดว่าเขาเป็นแฟน แต่จริงๆ แล้วเขาไปเพราะเขาอยากทานฟรีเขานั่งดื่มด้วยเพราะเขาอยากดื่มเหล้าเราฟรี แต่เราก็คิดไปกันเองตามประสากะเทยไทยทุกคนคะ เพราะว่าแต่ก่อนมันยังไม่เปิดกว้างเหมือนตอนนี้เกย์ กะเทย ผู้ชายไทยก็รู้ของมันคือ หลอกแตก อันนี้คือความจริง โดยเฉพาะกับกะเทยนะคะ

มีเช็ทครั้งแรกตอนนั้น พี่มีแต่เพื่อนผู้หญิงแถวบ้าน แล้วข้างบ้านก็เป็นผู้หญิงหมด แล้วก็จะมีผู้หญิงข้างบ้านคนหนึ่งเขาอายุแก่กว่าเราประมาณสองสามปี เขาก็จะเอาเราไปด้วย แล้วที่นั่นสมัยวัยรุ่นเขาก็จะแบบแรงๆ หน่อย แอบไปหาผู้ชาย คือบอกแม่ไปทำการบ้านกับเพื่อนนะ เดี่ยวเอาอีกรไปด้วย แล้วที่นั่นแฟนเขาก็จะเป็นลูกตำรวจ ซีมอเตอร์ไซด์ไปพอไปถึงปั๊บบเขาก็ทิ้งเราไว้ แล้วเขาก็ไปซิ่งรถเล่นกับแฟนเขา แล้วก็ทิ้งเราไว้กับน้องชายแฟนเขาที่บ้าน เราก็คิดเรื่องใสๆ เอ๊ะ เช็ทคืออะไร ยังไม่รู้เรื่อง ก็ดูหนังโป๊ ก็รู้สึก เอ๊ะ มันยังงัยอะ หนังโป๊คนแยกกันแบบเนี้ย ที่นี้เขาก็นอนบนเตียงเขาก็ดู แล้วเขาก็เริ่มช่วยเหลือตัวเอง เราก็คิด เอ๊ะ คืออะไรนะ

คือเขาคิดตั้งใจที่จะให้เห็น เหมือนเขานั่งบนเตียงแบบนี้คะ แล้วพี่ก็นั่งกับพื้นแบบเนี้ย แล้วพี่ก็เด็กเนาะก็เริ่มเกร็ง เราก็คิด เอ๊ะ เอ๊ะ อะไร แล้วเขาก็ดึงเรามาหาเขา ให้เราขึ้นไปบนเตียงแล้วก็จับหัวเราใส่อวัยวะเขาเลย เราก็คิดไป เด็กก็ยังไม่รู้เรื่อง น้ำตาแตกบ้างอะไรบ้าง ก็ทำๆ ไปคะ ก็เป็นอยู่แบบนั้นประมาณหลายครั้ง

เขาก็น่ารักนะ แต่ตอนนั้นคือเราไม่รู้ว่าเช็ทคืออะไรโง่คะ

เราก็ทำไปโดนกดหัวไป โดยที่อวัยวะเพศมันลงคอเราบ้าง ก็จะอ้วกน้ำตาไหลอะไรแบบเนี่ยคะ ที่นี้ไม่กล้าพูดให้ใครฟัง เพราะเรายังเด็กจะไปเล่าให้ใครฟัง ตอนนั้น 15 16 กับเพื่อนเราก็ยังไม่ได้คุยกันเรื่องเซ็กซ์ เพราะเหตุการณ์นี้เลย จำได้ว่า ก่อนหน้านั้นตอนเด็กๆ เหมือนจะโดนล้วงล้าทางเพศชนิดนึงคะ ตอนนั้นรู้สึกจะ ป.3 แล้วไปบวชสามเณรภาคฤดูร้อน ก็จะมีเณรกันอยู่เยอะๆ แล้วเราก็จะไปอาบน้ำ เล่นน้ำสระ เป็นบันไดจมนลงไปในน้ำนะคะ น้ำก็จะท่วมก็จะเห็นแค่หัวก็จะมีเณรมานั่งข้างๆ พี่เณรนะเป็นรุ่นพี่นะ มานั่งข้างๆ ปูบ แล้วก็เอามือเราไปจับของเขา อยู่ใต้น้ำ แล้วก็ดึงตัวเราเข้าไป เอาอวัยวะเพศเขามาตั้นๆ ตรงรูกันเรา แต่มันก็ไม่ได้เข้าไปข้างในหรอก ยังไม่รู้เรื่องเลยนะ จนมาถึงอายุมากขึ้นสัก 14 15 พอเรารู้เรื่องเพศมากขึ้น เอ๊ะ ฉันโดนข่มขืนหรือวะ

ตอนที่เรโดนตอนอายุเก้าขวบ คือมันเด็กจริงๆ อะ เราไม่รู้เรื่อง ไม่รู้มันคืออะไร พอมาคิดตอนโต มันทำไม่ดีกว่านี้ว่า เธอทำไม่ดีกับฉันนี่ เธอล้วงละเมิดฉันนี่ ตอนเด็กๆ เราไม่รู้ ไม่กล้าเล่าให้ใครฟัง

สำหรับพี่คือหมดความหวังที่จะมีความรักอะ คือเราก็เป็นฝ่ายรักเขาอย่างเดียว เราเป็นกะเทยด้วย เราไม่สวยด้วย เราจนด้วย ฐานะไม่ดี ก็มีพวกกะเทยรุ่นพี่เขาก็มีแฟนนะ คือยังโง่งนะ สำหรับแฟนผู้ชายก็คือ เขาไปทานข้าวด้วย ไปดื่มเหล้าด้วย เสร็จแล้วเขาก็มีเซ็กซ์กัน อะไรแบบนี้ หรือว่าผู้ชายเขาก็มีเมียมีแฟนของเขาอยู่แล้ว เขามาหากะเทยก็เพราะว่าเงิน หลอกแตก หลอกกินอะไรแบบเนี่ย แต่เราไม่มีอะไรจะให้เขาอะ

จบมัธยมเสร็จแล้วพี่ก็ไปเรียนราชภัฏ อยู่หอพักรวมคะ แล้วมาเจอแฟนที่เป็นลูกเจ้าของหอพักอยู่ห้องใกล้กัน แล้วราชภัฏจังหวัดเลยมันก็ไม่มีอะไร ดิสโก้เทคก็ไม่มี มันก็ไกลจากในเมือง ก็มีเซ็กซ์บ่อยหน่อย เราก็แอบรักเขา เหมือน

กะเทยแหละ คือแค่ได้มีอะไรกับเขาก็คิดว่าเขาเป็นผัวเรา นี่คือกะเทยนะ แล้วที่นี้เขาก็จะแบบมาหาเราบ่อยบ้าง หรือเรียกเราไปหาบ่อยบ้าง ก็เริ่มจะรู้สึกว่าเขาเป็นเจ้าของเขาแล้ว ชื่อของให้เขา ชักผ้าให้เขาโน่นนี่นั่น ตอนนั้นเราก็คิดว่าเขารักเราแหละ เขาก็เรียกเราไปหา แล้วคือเราไปหาเขาบ่อยด้วย หรือว่ามีอะไรทำด้วยกัน ซีมอเตอร์ไซด์ไปเล่นด้วยกันอะไรอย่างเนี่ย พอสักขึ้นปีสองปีสามมันก็จะมีคนเข้ามาใหม่ๆ เขาก็ไปมีแฟนผู้หญิง เราก็เฮิร์ท

ใช่ เรารู้สึกว่าเขาเป็นของเรา พี่ว่าเขาเป็นคนสุภาพ เขาไม่ปฏิเสธ เขาอาจจะคิดว่าเราเป็นเพื่อน เขาอาจจะเหงา แล้วเราก็คิดไปเกินนั้น เขาอาจจะคิดไปถึงสอง แต่เราคิดไปถึงทำอะไรแบบเนี่ย เขาก็คงแบบเพื่อนนะ เธอทำดีกับฉันฉันก็ไม่มีใคร แต่เราก็อ้อคะ เธอเป็นของฉันกลับมาเดี๋ยวนี้อะไรแบบนี้ ก็มีบ้างโทรไปวินชะนี ร้องให้หนักอยู่ช่วงปี 1 ปี 2 ค่ะ

แล้วที่นี้ก็มีปัญหาครอบครัว คุณแม่โดนจับ เราก็ต้องช่วยเหลือตัวเอง สักประมาณ ม.5 ม.6 ช่วงนั้นยาบ้ากำลังดังใช้ใหม่คะ แล้วท้ายซอยก็จะเป็นของอำเภอสุมแพ มันจะเป็นกระต๊อบเล็กๆ เขาเรียกประมาณว่าเป็นสลัมของอำเภอมันจะคล้ายๆ คลองเตย แล้วมันจะมีพวกยาบ้า แล้วบ้านพี่อยู่ปากซอย แล้วข้างหลังมันก็จะแบบนั้น มันก็จะเริ่มมียาบ้าเข้ามา แม่พี่ก็ไปขาย ตอนนั้นก็เฮิร์ทอยู่นะ เขาเป็นคนที่ไม่ค่อยฟังพี่คะ พี่เข้าใจว่าเขาอาจจะเหงาเพราะผัวทิ้งแล้วเขาจะเป็นคนที่ไม่ค่อยฟัง ก็โดนจับ ตอนโดนจับที่อยู่ปี 1 ได้ไม่กี่เดือน เราก็ต้อเสียหลักไปเลย ไม่มีคนส่งเราเรียน พี่ก็เลยไปขอทุนการศึกษาที่สมัยนั้น เดือนละพัน แล้วตอนปิดเทอมก็ไปทำงานร้านเนื้อกระทะ รับจ้างล้างจาน หั่นเนื้อกระทะ อะไรแบบเนี่ย หาเงินเรียนเอง แล้วที่นี้ก็มาเข้าปี 1 ใช้ใหม่ ก็มีความรักที่คิดไปเอง เขาก็ทิ้งเราช่วงจะขึ้นปี 2 เราก็อ้อ เงินก็ไม่มี ครอบครัวก็ไม่มี จะกลับบ้านแม่ก็ไม่มี แม่ก็ไม่อยู่แล้ว บ้านก็โดนตัดน้ำตัดไฟ แล้วที่นี้

ช่วงปิดเทอม เราก็ต้องหาที่ทำงาน ที่มันได้ทำงานด้วย ได้พักด้วยอะไรแบบเนี่ย ช่วงเทอมสุดท้ายของปี 1 เนาะ ช่วงจะขึ้นปี 2 ก็จะมีประมาณเนี่ยเป็นช่วงที่ลำบากที่สุดในชีวิต สำหรับพี่นะ แล้วก็พอไม่มีเงินปั๊บหอพักที่เราอยู่ ที่จะได้ใกล้ชิดเขา เพราะมันเป็นหอพักของพ่อเขา เราก็ไม่มีเงินจ่ายเขาสี ก็ต้องย้ายไปอยู่ไกลกัน การห่างกันกับคนที่เรารัก หรือว่าเราตีตัวเองว่าเขารักเรา มันก็ทำให้ลืมได้นะพี่ว่า พี่ก็ย้ายออกจากหอพักนั้นไปหอพักชายด้วยความจำเป็นด้วย ก็เป็นโชคดีอย่างนึง ความโชคร้ายก็จะมีโชคดีเข้ามาด้วย เราก็ห่างๆ เขาก็ลืมเขาได้

ช่วงแม่ติดคุกก็ไปเยี่ยมคะ แต่พี่ไม่ค่อยมีความสัมพันธ์กับแม่ มาตั้งแต่ไหนแต่ไรแล้ว เพราะเขาก็เอาเราไปอยู่กับยาย แล้วเขาก็จะเป็นคนที่ค่อนข้างโมโหร้าย แล้วก็จะเป็นสายรุนแรงนิดนึง พุดจาเสียงดัง ไม่ค่อยมีเหตุผล ถ้ามองตอนนี้ ย้อนไปพี่ก็เข้าใจว่า เขาเครียด เขาเหงา เขาเสียใจ เออ ผู้หญิงสมัยก่อนโดนตีทั้งมันไม่เหมือนสมัยนี้นะคะ คือเขาก็จะล้อกันทั้งหมดบ้าน ในมุมหนึ่งพี่ก็เข้าใจเขาเนาะ มีลูกสี่คน พี่ก็ไม่มี ต้องมาทำงานเลี้ยงลูก คือเขาคงเครียดอะ แต่อีกมุมหนึ่งพี่ก็ไม่อยากเข้าใจเขาอะ พ่อเราเรียก แม่ จะถามอะไรเขา เขาก็ตะคอกว่าอย่ามาถาม ตะโกนตะคอก เราก็เลยชอบไปอยู่กับน้ามากกว่า ตอนแม่ขายยาบ้าพี่ก็รู้คะ ใช่ คือเดือนแล้วเขาไม่ฟัง แม่เขาจะเป็นคนที่หัวดีอยู่แล้ว ประมาณว่าเขารู้ดีที่สุด เป็นคนหัวดีแล้วชอบบอกว่าเงินของกู ข้าวทุกเม็ดน้ำทุกหยดกูหาเลี้ยงมึง อะไรแบบเนี่ย มึงอย่ามาพูด อย่ามาสอน มึงหาเลี้ยงกูได้หรือ ประมาณนี้ในคำพูดของเขาเนะ เราก็ทำได้แค่นั้น พี่ว่าโชคดีด้วยนะ ถ้ามองจุดตรงเนี่ย คือเราอยู่ในสภาพแวดล้อมแบบนั้น แต่เราช่วงนั้นมีเพื่อนที่ดี เป็นลูกครู เป็นเพื่อนที่ชอบเรียนหนังสือ เราไม่มีกลุ่มเพื่อนที่เล่นยา ทั้งๆ ที่แม่เราขายยาบ้า พี่ชอบใจความจนด้วย ชอบใจเพื่อนที่เราได้เพื่อนกลุ่มนั้นด้วย เพื่อนที่อยากไปโรงเรียน เราจะมีเพื่อนแบบนี้ เราก็ดูเขาอยากเรียนพิเศษอย่างนี้ ยังจำได้เลยเราไปนั่งรอเพื่อน

ดูเขาเรียนพิเศษเราก็นั่งรอ แล้วอาจารย์ก็บอกทำไมมาเรียนล่ะ พี่ก็บอกหนูไม่มีเงินคะ อาจารย์ก็บอกเรียนด้วยกันสิ ฟรี เป็นคนที่เรียนปานกลางนะไม่ค่อยฉลาดนะคะ แต่เราชอบไปโรงเรียน แล้วเราก็จะนอยด์แม่ แม่เป็นช่างตัดผ้า แต่แม่ไม่มีเงินให้เราอะ เปิดเทอมมาเราก็ใส่เสื้อชุดสีขาวๆ หมองๆ เพื่อนเขาใส่ชุดเสื้อนักเรียนลงครามสีเขียวนะ ตราสมอ ถ้าเปิดเทอมใหม่แม่ก็จะนอยด์อะ ไม่มีเงินซื้อหนังสือให้เราแบบเนี่ย

ความจนมันเลวร้ายมาก โอ๊ย อยากจะซื้อครีมหน้าขาว พอนด์ไวท์เทนนิ่ง อยากซื้อครีมแต่มสิว อยากไปหาหมอ มวลชนอย่างนี้ สมัยก่อนเพื่อนเขาไป อู๋ย เดือนละพัน เดือนละพันห้า สิวหายวะ โอ๊ย อยากโดนบ้าง อยากซื้อยาคุมมากินจะได้ไม่เป็นสิวะอะไรแบบนี้ อยากใส่รองเท้าสเกิร์ต อยากใส่เสื้อยืดก็ไม่ได้ใส่อะ ทำไมชีวิตฉันเป็นแบบนี้ แล้วที่นี้พี่ก็เริ่มไปทำงาน พอตอน ม.ปลาย แม่ก็ไปตัดผ้าไปทำงานร้านตัดผ้า แล้วที่นี้เจ้าของร้านตัดผ้าเขาก็มีชักออบ รีด พี่ก็ไปช่วย ไปเล่นกับแม่ ไปช่วยรีดผ้า ที่นี้เจ้าของร้านเขาก็ไปเปิดร้านเนื้อกระทะ เราก็เริ่มทำงานช่วงนั้นอะ ทำงานศุกร์ เสาร์ อาทิตย์บ้าง เขาอยู่ชุมแพ เขาก็ไปเปิดร้านเนื้อกระทะที่หนองบัวลำภู ตอนนั้นมันเป็นจังหวัดใหม่ๆ พี่ก็ไปกับเขาเนะ ไปล้างจาน ไปเสิร์ฟ เราก็ได้เงิน วันละ 50 บาท

พอตีแม่โดนจับติดคุก บ้านที่ชุมแพก็ปิดน้ำปิดไฟหมดก็เป็นบ้านร้างไป เราก็ไปขอยู่กับเขา ชีวิตช่วงนั้นฮาร์ดมากนะ ไปขอยู่กับเขาที่ร้านเนื้อกระทะ ได้วันละ 50 บาท ทำทุกอย่าง ตอนเช้าก็มาล้างเนื้อกระทะ เอาเท้ายันกระทะไว้แล้วก็เอาน้ำฉีดๆ แล้วก็เอาแปรงเหล็กขัดๆ กระทะ แล้วก็มาหั่นเนื้อทำน้ำจิ้ม ตอนเย็นเจ้าของร้านเขาก็มาจัดโต๊ะ ตอนเสิร์ฟก็ทำเตา ยกเตาหน้าดำๆ เดินเสิร์ฟเป็นกะทยเดินกันแอนๆ แบบเนี่ยนะ วันละ 50 บาท แล้วที่นี้ คิดภาพออกไหมสมัยก่อนมันจะเป็นเหมือนร้านอาหารตามริมทาง แล้วก็จะมีห้องเล็กๆ ห้องหนึ่ง ห้องไม้อัดเล็กๆ ไว้เก็บถ่าน

เราก็นอนตรงนั้นด้วย ก็รู้สึกสงสารตัวเองอยู่เหมือนกัน แล้วที่นี้เพื่อนที่โรงเรียนรู้ว่าเราไปทำงาน แต่ก่อนมันไม่ใช่เรื่องปกตินะ รู้ว่าเราไปทำงานเป็นเด็กเสิร์ฟ ก็ล้อเราบ้าง เด็กล้างจาน เด็กเสิร์ฟอะไรแบบเนี่ย พี่ก็เฉยๆ ไป หรือว่า ลูกสาวเจ้าของร้านเนี่ยดูถูกเราบ้าง ก็มี

คือมันเป็นศุภร์เสาร์ใช่ปะ เจ้าของร้านกับลูกเจ้าของร้าน ลูกเจ้าของร้านก็คือรุ่นพี่ปีเดียว เกือบจะรุ่นเดียวกัน เขาก็เอาแฟนมาด้วยแบบเนี่ย ขับรถมา ใครได้ขับรถตอนนั้นก็คือโอ้มาก ขับรถให้แม่ พาแม่มาเปิดร้านนะ คือ ฉันทึ Somebody เรารู้ว่าเขามองเราเหยียดๆ เราก็เฉยๆ ก็ทำหน้าที่ของเราไป แล้วที่นี้จำได้ตอนนั้นหนังเรื่องนางทาส เรตติ้งสูงมาก ที่นี้เขาก็นั่งทานเนื้อกระทะ รู้สึกจะเป็นตอนจบของหนังเรื่องนั้นด้วย เขาก็นั่งทานข้าวกันอยู่ตรงนี้แล้ว พี่ก็นั่งคล้ายๆ เป็นเปลเนอะ ก็นอนอยู่ตรงนี้ แล้วแฟนเขาก็รู้จักพี่เพราะเป็นรุ่นพี่โรงเรียนเดียวกัน เขาก็ถามว่าลูกสาวเจ้าของร้าน ทำไมไม่เรียกพี่มาทานข้าวด้วยละ อีลูกสาวเจ้าของร้านก็บอกว่า เรียกมันมาทำไม มันคนละชั้นกับเรา ไม่ให้นั่งกินข้าวด้วย แล้วพี่ก็เบี่ยงหน้าไปอีกทาง แล้วก็เดินออกไป ไม่ดูหนังแล้ว แล้วน้ำตาก็ไหล

ยังจำได้มีครอบครัวนึงเขามาทานข้าว เขาถาม ลูกอยากทานอะไรครับ พี่กำลังยืนจดเมนูอยู่ เขาคุยกับลูกนะ พี่หันหลังเลย แล้วก็เข้าไปในครัว คือแบบทำอะไรฉันไม่มีตรงนี้ แบบครอบครัวนี้บ้าง แล้วน้ำตามันก็ออกมา ช่วงนั้นเราจนแม่ติดคุกอีก คนที่เขาไม่จริงใจเขาก็จะไปจากชีวิตเรา เขาก็จะกลัว มีเพื่อนที่จบ ม.6 ด้วยกันไปเรียนด้วยกัน เขาก็จะไม่คุยกับเรา เขาคงคิด เราตกต่ำ เราไม่มีเงิน อย่างญาติบางคนเนี่ย ก็มีร้านส้มตำ พี่ก็บอกจะขอไปล้างจานไปทำงานด้วยได้ไหมปิดเทอม บ้านไม่มีอยู่ เขาบอก ไม่ได้ ลูกค้ารังเกียจกะเทย กะเทยเป็นเอดส์เยอะ สมัยก่อนนะยุค 80 อันนี้น้ำแท้ๆ เลยนะ เราก็เลยไปทำงานร้านหมูกระทะแทน แล้วก็ครั้งนึงไปขอเงินป่า อันนี้ยังจำได้เลย ป่ามีร้าน

ขายของชำใช้ไหมคะ เขาเป็นคนไม่มีลูกนะ พอไปอยู่หน้าร้านเขาก็จะมีผัวเขา ป้าก็บอกนี่ มึงจะมาทำไม ไม่มีเงินให้มึงหрокไป เขาทำเป็นไล่พี่ต่อหน้าผัวเขาเนาะ ที่นี้เขาก็บอกไป ล้างจานให้กูหน่อย เขาก็ไล่เราไปหลังบ้าน ล้างจานให้หน่อย ล้างจานอยู่ ป้าก็ขายของชำไปเอาถ่านมัดใส่ถุง ถุงละ 10 บาท เราก็ล้างจานอยู่หลังบ้าน ก็หวังว่าจะได้เงินห้าสิบบ ร้อยนึงอะไรแบบนี้เนอะ ที่นี้ป้าก็เดินมาหลังบ้าน แล้วก็ควักจากยกทรง คนแก่เนอะ แบนค์สิบบ อะจำได้ไหม ขาวๆ มันก็จะเปื้อนถ่านดำๆ มาให้เราแล้วบอกเอาเก็บไว้ๆ คือกลัวผัวเขารู้ ต่อหน้าผัวเขา เขาก็ดำเรา เห็นเงินเป็นมัด 10 บาทเลย น้ำตาจะไหล จริงๆ ไม่ใช่จะไหลก็ไหลเลยแหละ แล้วแกก็เดินเอามาให้อีก แล้วก็บอก อย่าพูดเสียงดังนะ ประมาณสองสามร้อย พอเราซักผ้า ล้างจานเสร็จเราก็กลับ พอถึงหน้าบ้าน เขาก็บอก เออ ตา เขาเรียกผัวเขาเนาะ ก็บอกเอานี้ให้มันหน่อย ให้มันสัก 50 บาทเนาะ เป็นละครไปอีก พอเราจะมาขึ้นรถกลับราชภัฏน้ำตาไหลอะ ตอนที่เรตกต่ำมันจะมีเพื่อนที่ดี ป้าตอนนีพี่เลี้ยงเขาเนาะ เขาเอาเงินให้เรา เขาไม่มีลูกพี่ก็ส่งเงินให้เราใช้ให้เขากิน

ลำบากอยู่นานนะคะ จนพี่จบ พี่รู้สึกกว่าช่วงปี 3 ปี 4 พี่เห็นผู้หญิงแถวบ้าน เขาได้ผัวฝรั่งคะ พี่ก็อึ้ง รวยจังเลย แล้วผู้ชายหล่อมาก อึ้ง ฝรั่งชอบคนดำเว้ย สเป็คกูเลย อะไรแบบเนี่ย ฉันท้องเป็นสเป็คฝรั่งแน่นอน หรือว่าเห็นกะเทยลงข่าวกับมหาเศรษฐีฝรั่ง หรือฝรั่งแต่งงานกับกะเทยแบบเนี่ย พี่ก็เฮ้ย มันเป็นไปได้นะ คนที่จะมาเป็นแฟนเราต้องเป็นฝรั่ง แต่ว่าตอนนั้นมันไม่มีเกย์กับเกย์หัวโปกแต่งหญิงหรือผู้ชายแต่งกับกะเทยเหมือนสมัยนี้ ไม่มีนะ เราก็คิดความคิดอยากไปเมืองนอกแล้ว ตอนนั้นก็แบบ เห้ย คนนั้นกลับมาทำไมรวยจัง ชื่ออุงุ่นสีม่วง ซึ่งสมัยก่อนมันไม่มีอะ พี่ไปโซว์อัลคาซ่า คือกะเทยแถวบ้านเขามีคณะโซว์ เข้าชุดนักร้อง เข้าชุดหมอลำมา แล้วที่นี้พวกเมียฝรั่งที่เขากลับมาเยี่ยมบ้าน เขาก็จ้างไปโซว์ที่บ้านเขาเลย ไปเดินโซว์แล้วก็

มีหมอลำ มีดนตรี มีโตะจีน โห้ อลังการ เที้ย เมียฝรั่งนี่ เป๊ะนะ ก็ฝันว่าฉันต้องเป็นเมียฝรั่งคนนึงอะไรแบบเนี่ย แล้วฝรั่งก็มาเหมือนแบบเราสวย มาขอถ่ายรูปด้วย มาให้ทิป มาให้อะไรอย่างงี้ อู๋ย ฉันต้องหาทางไปบ้างสิ

พอมีฝรั่งมาชม ก็รู้สึกตัวเองมีคุณค่ามากขึ้น แล้วพี่ก็เลยคิดว่าฝรั่งมันน่าจะยอมรับเรา เราน่าจะมีโอกาสได้หัวฝรั่งกับเขาบ้าง อะไรแบบนี้ อย่างบางคน ผิวดำ ผิวตบ ผิวทิ้งเหมือนแม่เราเลยอะ แต่เขาไปเมืองนอก อู๋ย ได้หัวหล่อแล้วหัวเลี้ยงขนาดนี้ เข้าใจไหม เราก็ต้องเป็นแบบนี้สิ

พี่ก็ฝันอยากได้หัวฝรั่งมาอยู่แล้ว แล้วทีนี้พอตอนปี 3 เทอม 1 เขาฝึกงานกันใช่ไหมคะ ก็สมัครฝึกงานที่ภูเก็ตแล้วก็พญา อาจารย์ถามเธอจะไปทำไม เธอมีเหตุการณ์จ๊อบแฝงใช่ไหม แล้วสรุปพี่ก็ไปได้แค่พญา เพราะภูเก็ตมันแพง แล้วก็รู้รุ่นพี่เขาไปก่อน รุ่นพี่ที่ราชภัฏนะก็ฝึกงานก่อนก็ไปขอยู่กับเขาอะ แล้วก็ไปฝึกงานตอนกลางวันบริษัทประกันสุขภาพ แล้วตอนกลางคืนก็ไปทำงานบาร์ บาร์เบียร์สมัยก่อนที่พญา

ไปทำนังตริงก์มันก็มีได้เช็ทข้างสองสามครั้ง แต่เราไม่ได้เป็นที่นิยม มันเป็นบาร์เกย์อะ แต่พี่เป็นตุ๊ด เข้าใจไหมคะ เกย์เขาก็จะชอบผู้ชายด้วยกัน แต่เขาทำตัวเป็นผู้ชายได้ แต่พี่ตุ๊ดๆ แต่วๆ หน้าวอกๆ ทาแป้ง แล้วผมสั้นก็ไม่มีใครเรียกไป พื่ออยู่พญาเกือบ 2 ปีนะ พอเรียนจบก็กลับไปอยู่พญาอีกปีนึง ก็ได้สามมีฝรั่งเลย

ตอนแรกฝึกงานแล้วก็กลับไปเรียนอีกเทอมนึง พอจบปุ๊บเพื่อนเขาก็ไปทำงานกัน พี่ก็ได้หัวฝรั่ง พี่ต้องได้หัวฝรั่งเท่านั้นเพื่อนที่สนิทกัน เพื่อนที่รัก เขาก็จะรู้ว่า พื่ออยากมาเมืองนอก พี่เกลียดเมืองไทยมันร้อน ฉันดูไม่สวย โอ้ย โปสเตอร์นิวยอร์ก โปสเตอร์เยอรมัน อะไรแบบเนี่ย มันเป็นประเทศที่สวยงามต้องรวย มันต้องมีความหวังกับเรา แล้วทีนี้พอ

จบปุ๊บพี่ก็กลับไปทำงานที่เดิม ก็ไม่ค่อยได้ผู้ชาย เจ้าของร้านเขาก็รักเรา ก็ให้เราดูแลบัญชีบ้าง ทำความสะอาดบ้าง นู่นนี่นั่นบ้างอะไรแบบนี้ ช่างบาร์ก็จะมีร้านอินเทอร์เน็ต อีเมล เขาไม่มีคน เขาก็บอกให้ตอนกลางวันมาช่วยไหม คอยเก็บเงิน สมัยก่อนนะร้านอินเทอร์เน็ต สโกปก็จะมีพวกเมียฝรั่งมา เล่นสโกปกับแฟนเราก็เปิดให้ จดเวลาเท่าไร บางคนอ่านภาษาอังกฤษไม่ออกเราก็แปลให้ เขียนให้ แล้วภาษาอังกฤษเราไม่เก่งเราก็งูๆ ปลาๆ แต่น้องคิดภาพว่าแต่ผู้หญิงบางคนเขาไม่ได้เลย เปิดอีเมลอินเทอร์เน็ต yes no ok ไม่ได้เลยอย่างงี้เราก็ไปทำ เขียนให้ เราก็เลยเจอแฟนที่ร้านอินเทอร์เน็ต ไม่ได้เจอที่บาร์ เขาเป็นคนชาติเยอรมัน หัวคนแรกเนี่ยแหละ

เขาเป็นเกย์อะ ตอนนั้นพี่ก็ผมสั้นใจ ตอนพี่ฝึกงานหรือตอนเรียนอยู่พี่ก็แต่งตัวเป็นนักศึกษาชายผมสั้น แล้วพอจบปุ๊บก็ไปงานที่พญาที่เดิม ผมก็สั้นๆ ใส่เสื้อเชิร์ตใส่กางเกงยีนส์อะไรอยู่ หัวคนแรกของพี่เขาก็มีแฟนเป็นเด็กบาร์เคยเอามาเยอรมัน ชื่อบ้านชื่อรถชื่ออะไรให้ก็โดนเขาทิ้ง เขาก็เอิร์ทเกลียดเด็กบาร์อะไรแบบเนี่ย เขาก็มาเจอเราที่ร้านอินเทอร์เน็ต อู๋ย ทำงานทั้งวันเลย เราก็ไม่ได้ขยันหรอกแต่เจ้าของร้านมันไม่ให้ไปไหน เขาชวนไปกินข้าวก็ไปกับเขา แล้วเราอยู่ร้านอินเทอร์เน็ตเราก็จะรู้ บางคนก็โชคดีมีฝรั่ง 3-4 คน ส่งเลี้ยง แล้วก็หลอกเขา เขียนจดหมายก็ก๊อปไป วางๆ ๆ ๆ แล้วก็เปลี่ยนชื่อ ข้อความเดียวกันส่งไปหาหัว มีคนส่งเงินมาให้ 4-5 คนต่อเดือน เราจะรู้เรื่องราวของเมียฝรั่งเยอะ โดนฝรั่งหลอกบ้าง บางคนก็หลอกฝรั่งบ้างเยอะแยะมากมาย

พื่ออยากมาเมืองนอก แล้วเขาก็เป็นเหมือนคนแรกสุดที่สนใจเรา ที่แบบไปทานข้าวด้วยกันไหม ก็ไป เขาก็รู้สึกจะไปเมืองไทยบ่อย กลับมาก็มาหา เขียนอีเมลล์มากันโทรหากัน สโกปก็คุยกันอะไรแบบเนี่ย แล้วก็กลับมาอีกรอบนึงก็พาเราไปเที่ยวเชียงใหม่อะไรแบบนี้ พาขึ้นเครื่องบินครึ่ง

แรก โอ๊ยดีใจจังเลย ประมาณสองสามรอบค่ะ ที่เขามาเมืองไทยแล้วกลับมาหา แล้วก็เขียนหากันโทรหากัน แล้วก็เขาก็ชวนมาเที่ยวเยอรมันครั้งแรก เอาเลยคะ ไม่ได้เลือก เพราะคิดว่าเราไม่มีสิทธิ์เลือก พี่คิดว่าพี่จะไปใช้ชีวิตตรงนี้ ไม่ใช่ใช้ชีวิตที่พัทยา พี่อยากจะทำใครสักคนแล้วรีบ ๆ ออกมาจากเมืองไทย

ก็มาเยอรมันมาเที่ยว 3 เดือนแล้วก็กลับ แล้วก็รออีก 3 เดือน แล้วก็มาอีก 2 รอบ รู้สึกว่ารอบที่ 3 ก็มาวิชาท่องเที่ยวเหมือนเดิม แล้วก็มาเปลี่ยนเป็นวิชาแต่งงาน ซึ่งเป็นรุ่น ๆ สุดท้ายที่ทำได้ ก่อนพี่มา 2 ปีเขาเริ่มเปลี่ยนกฎหมายให้เพศเดียวกันแต่งงานได้แล้วไง แล้วก็จะเป็นรุ่น ๆ สุดท้ายที่มาวิชาท่องเที่ยวแล้วก็มาแต่งงานได้ เพราะหลังจากรุ่นพี่มันก็ต้องกลับ แล้วต้องไปเรียน

ชีวิตแต่งงานก็ไม่ราบรื่นค่ะ เราไม่ได้รักเขานะ เราอยากจะมาเมืองนอก แล้วเขาก็มีประสบการณ์จากคนก่อนมาแล้ว คือฝรั่งรู้เยอะ อันนี้สาบานเลยนะคะ พี่ไม่เคยหวังจะหลอกเขาไม่เคยอะไร แต่เขาคงเจ็บมาก เขาบอกเธออย่ามาหลอกฉันขอเงินไปบวชนะ ฉันรู้ว่าคนไทยนะบวชแล้วก็ไปเล่นไฟกัน เธออย่ามาขอเงินไปจัดงานศพให้ญาติให้พ่อแม่เธอนะ ฉันรู้ว่าคนไทยนะงานศพเล่นไฟกัน อะไรแบบนี้ เขารู้หมดทุกอย่าง เขาโดนมาทุกอย่างคะ หรือว่าในหนังสือ นิตยสารฝรั่งที่แจกตามพัทยา ก็ไม่ได้เขียนเรื่องราวดีดีนะ แล้วแฟนพี่จะชอบอ่านเรื่องแง่ลบของคนไทยมาก แล้วเขาเป็นที่แบบคิดว่าฉันถูกหมด ฉันฉลาด ฉันดีที่สุดในบ้าน พี่ก็เลยทำให้เรารักเขาไม่ได้ พี่เป็นคนที่ชอบคนสุขภาพดีว่าทุกคนแหละต้องชอบคนที่แบบสุขภาพดีใช้ไหม เขาเป็นคนที่ไม่ดีสุขภาพ พุดจาไม่ดี ค่าเราโง่ แล้วเป็นอย่างนี้ทุกวัน คือเฮิร์ทมาก แล้วที่นี้พี่มาใหม่ ๆ ส่งพี่ไปเรียนที่โรงเรียนภาษา ห้ามเอาคลาสที่มีคนไทย ไม่ให้ไปไทยปาร์ค ไม่ให้ไปวัดไทย ก็อยู่ด้วยกันหลายปีอยู่ 4-5 ปีอยู่ สภาพผมล้นแบบนี้ละ You are stupid. Thai Stupid อย่างเงี้ย

พวกกุญแจหล่น ค่าเราโง่ มันจะมีความรู้สึกที่ว่า เธอทำไมพุดอย่างนี้อะ มันไม่ไพเราะนะ ถ้าเราจะอยู่ด้วยกัน แล้วก็แล้วละว่า คนไทยนะโง่ อย่างสีนามิใช่ไหม ชาวสีนามิตอนนั้นคนไทยตายเยอะ แล้วก็จะมีข่าวเนี่ยเรากำลังทำความสะดวกหาตปาดองนะคะ เขาก็จะเอาไม้กวาดก้านมะพร้าวไปกวาด ชาวออก เขาก็บอก เนี่ยดูนะคนไทยมันยังใช้ไม้กวาดเหมือนเมื่อ 100 ปีที่แล้วเลย มันโง่ขนาดไหนคนไทย พี่ก็ว่า เฮ้ ถ้ามันโง่แล้วเธอจะไปเมืองไทยทำไมละ ถ้าเธอเกลียดเมืองไทยเธอจะไปทำไม คือเขาจะพุดไม่ดีเกี่ยวกับคนไทย เข้าใจไหม บางทีพี่บอกว่า ถ้าฉันโง่ เธอก็ไปยื่นที่หน้ามหาวิทยาลัยก็หาพี่เยอรมันที่เรียนสูง ๆ เรียนดี ๆ สิ

ตอนเจอกันนี่เขาจะ 60 แล้ว แต่เขาเป็นคนที่มีมดค์มาก รวยแล้วคนรวยมันก็โรคจิต มันก็ซีเหี้ยม คือฉันประสบความสำเร็จ เธอไม่มีส่วนร่วมในชีวิตฉันที่ฉันมีทุกอย่างในวันนี้ คือฉันหาของฉันมาเอง แล้วคนเยอรมันเป็นแบบนั้น คือถ้าเขามีปั๊บ เราไม่ใช่ส่วนหนึ่งในครอบครัวเขาอะ แล้วก็มิบ้านหลังใหญ่ ก็อยู่สบายอยู่นะ แต่ไม่มีความสุข

เขาก็ให้เงินเดือนละ 400 น้อยมากนะคะคุณน้อง ห้องเช่าแบบเนี่ย เขาให้เช่าเดือนละเป็นพันนะ แล้วที่ถามเธอทำไมให้ฉันแค่นี้ละ ฉันต้องส่งแม่ส่งอะไร ไม่ใช่แม่ฉัน แม่มีงไม่ใช้แม่กู อย่างนี้ แล้วที่นี้พี่มีปัญหาเกี่ยวกับฝรั่ง โทรกลับบ้านแม่ก็อยากจะได้แต่ตังค์ พี่แบบฉันไม่รู้ฉันจะไปไหนแล้วอะ

แล้ววันแต่งงานเขามีเซ็กซ์กับเพื่อนเขาอะ วันแต่งงานคือมีปาร์ตี้กันแบบเนี่ย แล้วเขาก็เอาเพื่อนเขามา เขาก็แนะนำนี่นะเพื่อนฉัน แล้วที่นี้คนไทยและแขกคนอื่นก็ไปเรียบบร้อยแล้ว พี่ก็เก็บของ บ้านมันมี 3 ชั้นใช้ไหม มันก็จะมีห้องได้หลังคา เพื่อนเขาจะนอนห้องได้หลังคา ที่นี้เราเหนื่อยมากจัดงานตั้งแต่เช้า ฉันนอนก่อนนอนนะ ก็นอนปั๊บ ที่นี้พี่ก็รู้สึกว่าคุณดีแล้วพี่ฉันไปไหนนะ พี่ก็ได้ยินเสียงข้างบนเหมือนคนเดิน พี่ก็ว่า เฮ้ เขาปาร์ตี้กันต่อเธอ พี่ก็เลยขึ้น

แต่เขาไม่พูด พูดไปเขาก็เจ็บ เขาก็หลับหลับตา เขาเลี้ยงเราไม่ได้ไง

เอาพูดจริงๆ คือ ตั้งแต่เด็ก ๆ เราก็ไม่สวย แฟนก็ไม่มี นู่นนี่นั่น ไข่ไหมคะ พอมาเจอตัวฝรั่ง ตัวฝรั่งก็ไม่ใช่ว่าจะสนใจในร่างกายหรือว่าอะไรเรา แล้วก็ปฏิบัติต่อเราก็ไม่ใช่จะดีไข่ไหมคะ พอมาทำงานด้านนี้ เรื่องเซ็กซ์เราก็ต้องการด้วยไข่ไหมละ คือเราก็ไม่เคยมีแฟนที่จะแลกเปลี่ยนเซ็กซ์กันอยู่เสมอ พอมาทำงานด้านนี้ปั๊บ ได้เงินด้วย อู้ย ได้เซ็กซ์ด้วย แล้วเราไม่ใช่ว่าจะเจอแต่แก่ ๆ หรืออะไร บางทีเจอหล่อ ๆ เราก็รู้สึกว้าว ทำไมเธอเอาเงินมาให้ฉันละ หน้าตาอย่างเธอเอาเงินมาจ้างฉันหรืออะไรแบบนี้ ก็มีมีความสุข แล้วที่นี้พอมันได้เงินมา การที่เราเลี้ยงดูตัวเองได้ เราก็มีอิสรภาพ มีความมั่นใจขึ้น

ที่บ้านก็รู้คะ เขาไม่แคร์หรือคุณน้อง ถ้าเงินยังส่งเข้าในบัญชีแม่อยู่

เยอรมันพี่ไม่ทำแล้วคะ ตอนปีแรก ๆ พี่ทำอยู่เยอรมันแล้วก็เอ๊ะ ฉันมีพาสฯ เยอรมัน ฉันไปทำงานสวิสฯได้ไง คนอื่นไปไม่ได้นะ พวกที่มีพาสฯ ไทย วิซ่าเยอรมันเข้าสวิสฯไม่ได้ พี่ก็ไปได้เพราะเขาอนุญาตให้คนยุโรปทำงานที่สวิสฯ ได้ปีละ 3 เดือน

ไปสวิสฯ ก็อยากลองตลาดใหม่ๆ คะคุณน้อง แต่ก่อนพี่ก็อยู่เบอร์ลิน มันได้ทองเที่ยวด้วยไข่ไหมคะ มันจะมีอาชีพไหนที่ได้ทองเที่ยวด้วย ได้เงินด้วย ได้เซ็กซ์ด้วย พี่ก็ไปสตูดิโอการ์ด โคลโลจยฺ ไปโน่นไปนี่ อู้ย สวิสฯ ไม่เคยไปอะ ไปลี ก็เลยไป

มันก็จะมีบ้านให้เช่า เขาก็จะแบ่งให้เช่า แล้วก็ไปเช่าเหมือนโรงแรมแต่ว่า เราสามารถทำงานขายบริการได้ แล้วก็จะมีอีก เขาเรียก SM แบบเนี่ย SM ก็จะเป็นพวกชอบของแปลก ๆ แบบซาดีซึค เล่นใส่ชุดหนัง หรือว่าทำเรื่องที่

มันแบบว่า มันก็จะมีเมนูของเขานะ เซ็กซ์ปกติก็จะกอดจะจูบ 69 นู่นนี่นั่น kiss me นู่นนี่นั่น อะไรแบบนี้ แต่ถ้าเล่นหนัก ๆ แบบว่า ฉันทใส่เธอ เธอฉีใส่ฉัน หรือว่ามันจะมีโรคจิตจริงๆ มันจะมีโรคจิตบางคนแบบรับประทานอุจจาระอะไรแบบนี้ พี่ก็ทำไม่ได้ คือมันก็จะคุยกันคะ เธอต้องการอะไร ฉันทาเธอหรือเธอทำฉัน girlfriend sex หรือว่าจะป็น service แบบโรคจิตมาก ๆ ก็ไม่ไหว

อย่างพี่มีงู เขาเรียกว่า ทรานเซ็กซ์ชวล ก็จะมีแบบผู้ชายใส่วิกทรานเวสไลท์ ก็จะเขียน TS กระอะไรแบบเนี่ยเวลาโฆษณา TG พวกผู้หญิงผ่าตัดเขาก็เรียนทรานเจนเดอร์ไข่ไหมละ มันจะแยกแบบนี้ไง พี่ก็จะเป็น TS มีงูคะ มันก็จะมีกลุ่มที่นิยม พี่ว่ามันเป็นแพชั่น สำหรับผู้ชายยุโรปนะ ผู้หญิงไม่ค่อยได้แล้วนะ ปกติผู้หญิงไทยก็จะเยอะอยู่นะ ผู้หญิงมันก็เรื่องปกติ มันจะมีผู้ชายบางคนทีโอเค แต่งงานกับผู้หญิงมาสัก 5 ปี 10 ปี แล้วเขาเป็นฝ่ายที่กระทำผู้หญิงมาโดยตลอด เขาก็อยากโดนกระทำบ้าง มันก็เรื่องปกติ พี่ว่าเรื่องเซ็กซ์เป็นเรื่องปกติ ทุกคนมันมีความที่อยากรู้ อยากเห็นนะผู้ชายบางคนก็แอบเอานิ้วแหย่กันตัวเอง เอาดีได้แหย่ตัวเองมันก็เรื่องปกติ แล้วที่นี้อย่างที่พี่เคยเล่าให้ฟัง เขาแต่งงานมานานแล้ว เอ๊ะ หุ่นแล้วหน้าเป็นผู้หญิง แล้วมีข้างล่างอยู่เธอมันเป็นยังไง เข้าใจไหมคะ มันเป็นอย่างไง เอ๊ะ ผู้หญิงคนนี้ แต่มันยังมีอวัยวะเพศชายอยู่ มันจะเป็นยังไง ผู้ชายเขาก็จะเริ่มอยากรู้ อยากเห็น

เหตุการณ์อะไรที่ทำให้รู้สึกอ่อนแอสุด ๆ พี่คิดว่าพี่เฮิร์ทกับแม่มาก พี่เสียใจกับแม่ เขารักเราหรือว่าเราควรจะรัก แต่แบบว่าเขาทำกับเราอะคะ คือ เขาเป็นคนที่ไม่อ่อนโยนกับเรา เขาเป็นคนที่ควรจะรักเรา พี่ว่านะ ถ้ามาน่าพี่รักเขาไหม พี่รักนะแต่พี่จำเป็นต้องรัก

เพราะว่าเขาเป็นแม่คะ เพราะความเป็นแม่ แต่เขาน่าจะดีกับเรา อ่อนโยนกับเรากว่านี่ตอนที่เรายังเด็ก ๆ เขาไม่น่าจะ

พูดกับเราหลาย ๆ อย่าง พี่อยากจะเป็นแบบคนปกติเหมือน
หนู คิดถึงแม่ แม่ขอยากจะได้อะไรหนูจะกลับบ้านพรุ่งนี้
แล้วนะ ชื่อของไปฝากอะไรแบบนี้ พี่อยากจะทำแบบนั้น แต่
บางทีพี่ห่มมันได้ แต่ถ้าเราไม่เลี้ยงเขาก็ไม่มีใครเลี้ยง พี่ชาย
เขาก็ไม่เลี้ยง แต่พี่จำเป็นต้องเลี้ยง แต่พี่อยากจะให้แม่เป็น
ที่ 1 อะ แต่เขาทำตัวเป็นที่ 1 ให้พี่ไม่ได้ เสียใจที่สุดคะ แล้ว
เหมือนเราไม่มีหลัก แล้วเหตุผลหนึ่งนะที่พี่อยู่กับแฟนได้นาน
มาก เพราะให้เลือกระหว่างฉันกลับไปอยู่กับแม่ฉัน กับอยู่
กับพ่อต่างคนแรก ก็อยู่กับพ่อต่างคนแรกดีกว่า อย่างน้อยๆ
บ้านมันก็ยังสงบกว่า อยู่กับแม่

แต่ทุกวันนี้เขาจะนุ่มนวลลงนะ ด้วยอายุเขาด้วย แล้วสมัยก่อน
เขาหาเลี้ยงเราไง แต่เดี๋ยวนี้เราเลี้ยงเขา เขาก็มีปากมีเสียง
กับเราไม่ค่อยได้ พี่ก็เคยทำโทษหลายอย่าง แม่บอกว่า ส่งเงิน
มาให้กูเดี๋ยวนี้ กูไม่มีเงินไปเล่นไฟแล้ว หรือบ่นเรื่องน้อง
อะไรแบบนี้ เรื่องพี่ชาย พี่ก็บอกจะไปเลี้ยงมันทำไม อายุก็
30 40 มันโตแล้ว แม่ก็บอก ก็ลูกกูนี่ พี่ก็ว่า แล้วฉันไม่ใช่
ลูกเธอเหรอ ทำไมเธอมาขอเงินฉันอะไรแบบนี้ มีพี่ไม่คุย
กับแม่ 2-3 ปีก็มีนะ คือเงียบไปเลย ไม่คุยด้วย กลับบ้าน
คือ เออ ฉันกลับมาแล้ว แต่ฉันไม่เข้าบ้าน

ถ้าให้เลือกเกิดก็จะเป็นแบบนี้ละคะ พี่ภูมิใจมากคะตอนนี่
อย่างที่ว่ามันมี TS กระทบมีมู TG กระทบผ่าตัด TV ใส่วิก
พี่คิดว่าให้พี่ไปผ่าตัดก็คงทำไม่ได้นะ หนูจะมาให้พี่ไปผ่าตัด
ฟรีโรงพยาบาลยันฮี พี่คิดว่าพี่ก็คงปฏิเสธนะคะ พี่ชอบแบบ
เนี่ย พี่รู้สึกว่ามันแปลก มันภูมิใจ แล้วพี่รู้จักกะเทยหลาย
คนนะ เราารู้ตัวเองว่าเราไม่ใช่ผู้หญิงอะ ถ้าผ่าตัดแล้วเรา
ต้องพยายามทำตัวเป็นผู้หญิง พวกที่ผ่าตัดคือ ถ้าผู้ชายรู้
ทุกคนทักเขาว่าเขาเป็นกะเทยเขาจะเจ็บมากเลยนะ เพราะ
เขาทำไปเยอะแล้ว แต่พี่กะเทยแล้วไงอะ หรือว่าผู้ชายรู้ว่า
เราเป็นกะเทยแต่มาจีบแบบเนี่ย แล้วเราแปลก แล้วเราไม่ได้
ทาง่ายๆ ตามท้องถนนนะ ผู้ชายบางคนบอกว่าฉันไม่ยอม
จ่ายเงินให้โสเภณีนะ แต่ฉันยอมจ่ายให้เธอ เพราะว่าฉัน

อยากลอง หรือว่าฉันชอบในแบบเนี่ย แบบเธอเป็นผู้หญิง
แต่มีอวัยวะเพศชายข้างล่าง แต่เขาไปหาตามข้างนอกไม่ได้
เขาต้องมาหาพวกพี่แล้วเป็นจุดหนึ่งที่พี่ยอมรับว่าทำให้พี่
ได้เงินอยู่

คนไทยปกตินะชายเช็ทซ์อะ เอาลีกะเทยอย่างพี่นะ กะเทย
ผ่าตัดหรือไม่ผ่าตัดรวมกันอย่าง TS TG อะ ไทยปาร์คมายืนลิ
10 คน คิดว่าไม่เป็นกะเทรีก็คน 1 คน ถูกปะ แล้วบางคน
เขาก็ยอมรับว่าตัวเองเป็น บางคนเขาก็ยอมรับว่าตัวเอง
ไม่เป็น แต่พี่เป็นคนที่ไม่เออ แล้วไงอะ ฉันมีเงิน พี่ก็โพสต์
ในเฟสบุ๊คแบบว่าไม่ได้แคร์ เซด ก็แล้วแต่จะนิทา ก็ถ่ายรูป
กับแขกในเตียงไฟแดงๆ ฉันได้กินแล้วนี่ เขาอีกฉาจะตาย
ได้เงินด้วย กะเทยบ้านเราสวยขนาดใหม่ มีสอัลคาซ่าก็ห่ม
ผู้ชาย แล้วพี่สภาพแบบนี้อยู่เมืองนอกผู้ชายมาจ้างพี่เ

สำหรับพี่พี่ก็มองมันเป็นเรื่องปกติเพราะว่าพี่ยอมรับ
ความจริง แต่ถ้าหนูมองในด้านความจริงแล้ว บ้านเรานั้น
ก็เป็นแบบนี้จริง ๆ ใช่ไหม ใครจะไปพัทยา ไปเพื่ออะไร
ธรรมชาติ ว่ายน้ำเธอ น้ำก็สกปรก เขาก็ไปเพื่อเช็ทซ์
ใช่ไหมคะ แล้วหนูลองไปมองว่ารายได้ของประเทศไทยเนี่ย
จากการส่งออกน้ำมันปาล์ม ยางพารา ข้าว คือรายได้ส่ง
ออกหลักของเราใช่ไหมคะ แล้วถ้าไปตรวจดูจริง ๆ เงินจาก
ผู้หญิงไทยที่ส่งจากนอกประเทศเข้าไปเมืองไทยเนี่ย บางที
เยอะกว่าการส่งออกข้าวและน้ำมันปาล์มนะ แต่ประเทศไทย
เป็นประเทศที่แบบว่า มือถือสากปากถือศีล อย่างฟิลิปปินส์
แบบเนี่ยผู้หญิงที่ออกมาทำงานข้างนอก แล้วรายได้หลัก
ของประเทศเข้าคือ ผู้หญิงที่เป็นคนใช้ พี่เลี้ยง เขาก็ให้
ผู้หญิงพวกนี้เป็นซีโร่ไป แต่ประเทศไทยไม่ยอมรับ เธอเป็น
ประเทศเช็ทซ์ พี่ไม่ได้พูดโจมตีนะคะ มันเป็นประเทศเช็ทซ์
จริง ๆ เธอมีกระหรี่ที่เยอะที่สุดในโลก แล้วผู้หญิงไทยที่
ออกมาเนี่ย เอาจริง ๆ ไม่ใช่ทุกคนนะ แต่ส่วนมากมันใช่
แต่ไม่ยอมรับ โสเภณีไทยผิดกฎหมาย ร้าน sex shop
ผิดกฎหมาย บาร์ผิดกฎหมาย ประเทศไทยไม่มีเช็ทซ์

ไม่มีกระทู้ในโลกนี้ เพราะมันผิดกฎหมาย ประเทศไทย เป็นอย่างที่ว่า มือถือสาปปากถือศีล พัทธยาเป็นอำเภอที่ ดูแลตัวเองได้ในประเทศไทย ไม่ขอภาษีของประเทศไทยนะ ถ้าสมมติทำทุกช่องทุกบาร์ทุกร้านนวดพัทยาให้ถูก กฎหมายเหมือนเยอรมัน เธอคิดว่าใครจะเสียประโยชน์คะ นักการเมือง ตำรวจไปได้รายได้จากส่วนเนียแต่ละเดือนอะ เธอเปิดอะโกโก้ เปิดบาร์เกย์ เธอมีโชว์เอากัน เธอต้องจ่าย เดือนนี้ๆ แล้วที่นั่นมันมีบาร์ละ มันเป็นรายได้มหาศาลนะ แล้วพอถูกกฎหมายตำรวจมันจับไม่ได้ ที่สวีเดนหรือว่า หลายๆ ประเทศที่เขาห้ามการมีโสเภณีเนีย มันไม่ใช่เพราะ ศีลธรรมอะไรหรอก มันเป็นเพราะรายได้ เพราะว่ารายได้จาก โสเภณีเป็นเงินมืด ไม่สามารถที่จะตรวจสอบได้ ประเทศเขา ก็จะได้ภาษีจากตรงนี้ สวีเดนเป็นประเทศที่เข้มที่สุดใน กฎหมายต่อต้านโสเภณี จริงๆ มันต่อต้านเงินใต้ดินเท่านั้นเอง

การยอมรับในไทย ถ้าพี่แค่จะหวังจะให้เขายอมรับเราแบบ ที่เมืองนอกมันเป็นไปไม่ได้หรอก มันเหมือนอะไรฝั่งหัวคนไทย ผู้ชายไทยมาตั้งแต่ไหนแต่ไรแล้วกะเทยเป็นตัวตลกกะนะใน โทรทัศน์ หอแก้วแตกอะไรไร้สาระ เราก็จะเป็นแค่ตัวตลก เข้าใจไหมคะ แต่ที่สังเกตมาสัก 10 ปี 20 ปีมาเนีย มันก็เปิด มากขึ้น ผู้หญิงกับผู้หญิง ผู้ชายกับผู้ชาย เกย์กับเกย์ หรือ ผู้ชายแต่งงานกับกะเทยไปผ่าตัด มันก็เปิดขึ้นมาก แต่มัน ยังเปิดไม่หมดอะ มันยังไม่เหมือนที่ยุโรปใช้ไหมคะ หรือว่า ถ้าพี่ไปรักใคร่สักคนแบบเนียในเมืองไทย เราเป็นกะเทย เราก็ต้องเป็นฝ่ายทุ่ม ฝ่ายเลี้ยง ฝ่ายดูแล แต่ถ้าพี่รักกับ ผู้ชายเยอรมัน สวิสฯ เขาก็จะลืมไปว่าเราเคยเป็นกะเทย มาก่อน เขาก็จะปฏิบัติต่อเราแบบเราเป็นผู้หญิง เข้าใจไหม ค่ะ มันต่างกันพี่ว่า ถ้าจะให้เปลี่ยนมันต้องไปเปลี่ยนตั้งแต่ ความคิดสมัยเขาเกิดมา ซึ่งมันเป็นไปได้ยาก พี่ว่านะ แล้ว ระบบการเมืองของเราด้วย

พี่ก็อยากทำอาชีพอื่นเหมือนกันนะ แต่ตอนนี้พี่ยังไม่พร้อมคะ แล้วพี่คิดว่าพี่ก็ยังทำด้านนี้ได้อยู่ พี่ก็อยากจะเก็บเงินสักนิดนึง

แล้วถ้าเรามีโอกาสที่จะทำอาชีพอื่นและรายได้โอเคที่เราจะ อยู่ตรงนี้ได้พี่ก็จะทำนะ เป็นเรื่องรายได้ แล้วที่นี้พี่แต่งงาน มานาน จะให้พี่ไปทำงานอะไรอะ ไปเริ่มต้นชีวิตการทำงาน ใหม่มันก็เป็นเรื่องยากแล้วตอนนี้เราก็ก๊เก็บๆ ไปก่อน อีก ไม่นานก็จะ 50 แล้ว เหมือนทุกคนที่มาเมืองนอกอยากมีบ้าน อยากมีอะไรพอเราแก่แล้วเราจะได้ ใช้ชีวิตของเราให้มี ความสุข อะไรประมาณนี้คะ

